

Pop Rock

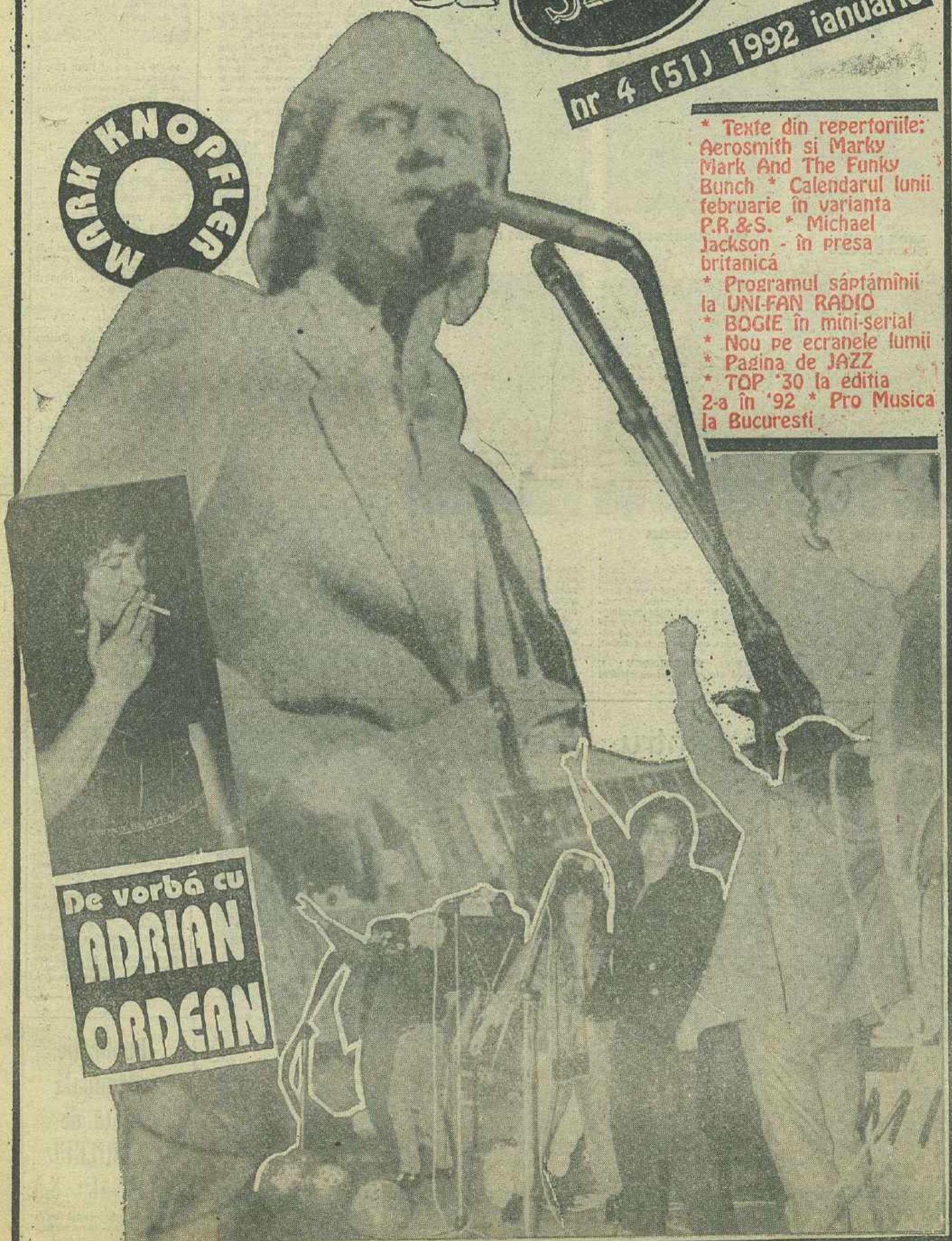
& Show

nr 4 (51) 1992 ianuarie

- * Texte din repertoriile:
Aerosmith si Marky
Mark And The Funky
Bunch * Calendarul lunii
februarie în varianta
P.R.&S. * Michael
Jackson - în presa
britanică
- * Programul săptămînii
la UNI-FAN RADIO
- * BOGIE în mini-serial
- * Nou pe ecranele lumii
- * Pagina de JAZZ
- * TOP '30 la editia
2-a în '92 * Pro Musica
la Bucuresti

De vorbă cu
**ADRIAN
ORDEAN**

de toate DE TOATE de toate DE TOATE

ROCK'N'BLUES... PENTRU TOTDEAUNA

TINO FURTUNA și
FLORIN OCHESCU

SILVIA DUMITRESCU

GARBIS DELEAN

EDI PETROȘEL

MIȘU CERNEA

LIVIU TUDAN

REP: Ce părere aveți despre această formulă de spectacol?

GARBIS DELEAN: După părerea mea rock-ul și jazz-ul nu se prea impacă, dar experiențe de genul acesta am mai trăit. Am făcut chiar și înregistrări cu Pro Muzica și Metropol.

EDI PETROSEL: Nici o părere. Mi-ar fi plăcut dacă cei care sunt pe scenă ar fi cintata-

asa ceva. Eu cred că s-a creat o confuzie între rock'n'roll, rockabilly, rhythm&blues și hard rock-ul pe care-l cintă cel puțin trei sferturi dintre muzicienii prezenti aici.

Ce urmăre publicul nu a venit pregătit să asculte ceea ce cintăm noi acum, eci!

KRISTI MINCULESCU: E bine că s-a întâmplat cu oameni

care au stat pe baricadele rockului românesc atâtva ani. Îmi pare totuși rău că nu au participat mai mulți muzicieni din provincie.

SORIN CHIFIRIU: E foarte bine. Trebuie să se întâmpile și asta ceva.

CORNELIU STROE: Formulele acestea se poartă în toată lumea. Poate că și așa ar trebui des-

pre concertul făcut de Carl Perkins cu toți cintările de rock. Cred însă că formula nu trebuie extinsă. Eu sună lipsă unu Attila Weinberger și a lui Harry Tavitan. Trebuie să mai mulți cintări de blues autentic.

TINO FURTUNA: Formula este interesantă. Astfel de lucruri muzicienii le-au mai făcut și în afara spectacolelor. Înse că există un limbaj comun — cred că în seara astă plăcerea ea mai mare tot muzicienilor e nu.

MIHAI POCORSCHI: Sună fericit. Pentru că în același lumenă plină de... momentele de bucurie sunt asa de rare.iar acesta este un moment de bucurie. M-am întîlnit cu prietenii din muzica rock pe care nu-i sună văzut de ani de zile și cred că aici să sună tot ce înseamnă istorie rock românească în afara de Phoenix și Dan Alden care nu sunt în teră.

MIRCEA OCTAVIAN KIRALY: Este extraordinar. Este un sentiment pe care nu vrea să-l percepești și cei din seara. În orice caz acolo, pe scenă, este fantastic!

LIVIU TUDAN: Un asemenea gen de spectacol ar fi trebuit să aibă loc mai devreme. În ceea ce privește contextul în care el se desfășoară, nu pot să sună decât că noi ajutăm cu totul dragostea pe toată lumea, dar mă întreb: noi cind vom fi ajutați?

SILVIA DUMITRESCU: În sfîrșit s-a făcut și la noi în astfel de spectacol. Ceea ce să cintă în seara astă este o muzică bună, care rămîne în sufletele noastre și pe care sofer să-o îndrăgească și tineră generație.

MIHAI CERNEA: N-am mai cintat pe o scenă în România de 8 ani, dar nu pot suna că în seara astă m-am simțit altfel decât de obicei.

ANCA LUPES ORLANDA DELADI
Foto: MIHAI VASILE

P.S.: Vom continua în numărul următor cu opinile participantilor despre public și cu nouătăți despre cel care au fost absenți în ultimul timp din paginile revistei noastre.

UNI FAN
RADIO

698

LUNI

- 18—20 — serial Pink Floyd — Liviu Zamora
- 20—22 — Muzica electronică — Liviu Zamora
- 22—23 — Muzica pentru părinți — Baghera

MARTI

- 17—19 — Electropop — Liviu Zamora
- 19—21 — Top nostalgie — Liviu Zamora
- 21—23 — Dialog rock — Diana Singer

MIERCIURI

- 17—19 — Storia del rock — Bogdan Strătuță
- 19—21 — Răspunsuri la seriozi — D. J. — ei și iurăniștilor (prin rotație)
- 21—23 — Rock by request — Diana Singer

JOI

- 17—19 — Pop-hits USA — Cristi Nemțeanu
- 19—21 — Lipstick Traces (new wave) — Nic
- 21—23 — Expresso Blues — Bogdan Strătuță

VINERI

- 15—17 — Tutti Frutti (nouătăți muzicale) — Liviu Zamora
- 17—19 — Country music — Cristi Nemțeanu
- 19—21 — Top Rock — Diana Singer
- 21—23 — Top Dance — Z

SIMBATA

- 16—18 — Top Slow — Ligia Marin
- 19—21 — Music by request — D. J.-ii (prin rotație)
- 21—23 — Top Electronic Tudor — Cristi Nemțeanu

DUMINICA

- 17—19 — Domenica Italia — Costel Ionescu
- 19—21 — Top hard & heavy — Bogdan Strătuță
- 21—23 — Rave music — Nic

Soluții pentru abonamente

1. La oficile postale, unde, în mod obligatoriu, se află catalogul publicațiilor interne, în care nel figurăm la poziția 422.

2. La redacție, în urma vizărilor în conturi 32506, filiala CEC sect. 6, București, pe numele de Orlanda Deladi a sumei de 200 de lei (pentru 3 luni) și expedierii la redacție a recipiselui. Vă rugăm să precizați pe mandat: pentru abonament. Aceasi număr de cont este valabil și pentru cel care doresc să contribuie la realizarea unui video-clip exclusiv P.R.&S.

La sediul redacției (str. Ministerului 2—4, sect. 1, București, telefon 15 02 00/886) la etajul IV, veți găsi, de acum încolo, pe lîngă numărul proaspăt anăruit și o serie de exemplare din trezent.

Este poruncă Mea: să vă hibiti unul pe altul precum vă iubesc Eu! (Ioan 15, 12) prefătuind într-un fel următorul disc. În afară cu asta să ne alegem curățot ce să a întăripătă în decembrie '89. Pentru toți cei care nu mai sunt, noi să fim uniti și să ne lăbim.

Si pentru toți cei care nu mai sunt, membrii formației Pro Muzica (Ilie Stepan — chitară, voce, Grigore Bujor Hariga — chitară, Vasile Dolga — percuție, Tiberiu Bako — chitară bas, Mircea Strălău — clavieuri și Mario Fioreșeu — voce) au săptămână o „luminare” și împreună am tinut un minut de reculegere.

O.D.

Publicație săptăminală editată de „CURIERUL NAȚIONAL” S.A.
Tiparul Regia Imprimeriilor Naționale — Imprimeria „CORESI” București

O lansare pentru... presă!

22 Ianuarie 1992. Magazinul Muzica găzduiește prima lansare de disc din acest an. Un disc single așteptat de doi ani: — „Timișoara” — al formației Pro Muzica. Ne obisnuiesc că la un asemenea eveniment magazinul să fie plin. De această dată însă, perca și cumărătorii erau prea mulți. E adevarat că nici publicitate nu s-a făcut. Nici măcar un afiș pe vitrina magazinului, ca în alte dări. De ce acestă mișc „desincronizare” în organizare? Ilie Stepan, liderul formației explica: „Nu ne-am gândit la o lansare pentru public ci la o lansare pentru presă. Discul este pus în vinzare încă din luna decembrie, astăzi în București, și nu în Timișoara. Nici nu am fost foarte siguri că o să ajungem. Deplasarea a fost monotonizată de trei firme timișorene. Ne-am dorit mult și fin sățâză și pentru că „Timișoara” a fost cumpănată pentru prima dată în Capitală, în cadrul concertului din 22 ianuarie 1990. E o zi simbol pentru noi. Cineva m-a întrebat de ce nu am invitat și personalități politice. Pentru că suntem motiv și nu am săptămână deținut cu politica. Si pentru că acest cîncele este de fapt o poveste nașă din durerie, din dureră a celor zile în care noi, timișoreni, aşteptam ca să

Bucureștiul să se ridice. Nu este doar un text și muzică. Toamna de aceea nu ne-am grăbit nici cu discul. Am vrut să fie ceva deosebit, ceva de calitate. La noi nu se poate să aduici un apelat la Casa de discuri Freak Weber din Viena. Acolo sănătatea transpunerei digitale, și post-mixajul. În rest, discul a fost soas de Electrocord, 1.000 din cele 24.000 de exemplare, astăzi numărul tirajului aniversar, au fost trimise în străinătate”.

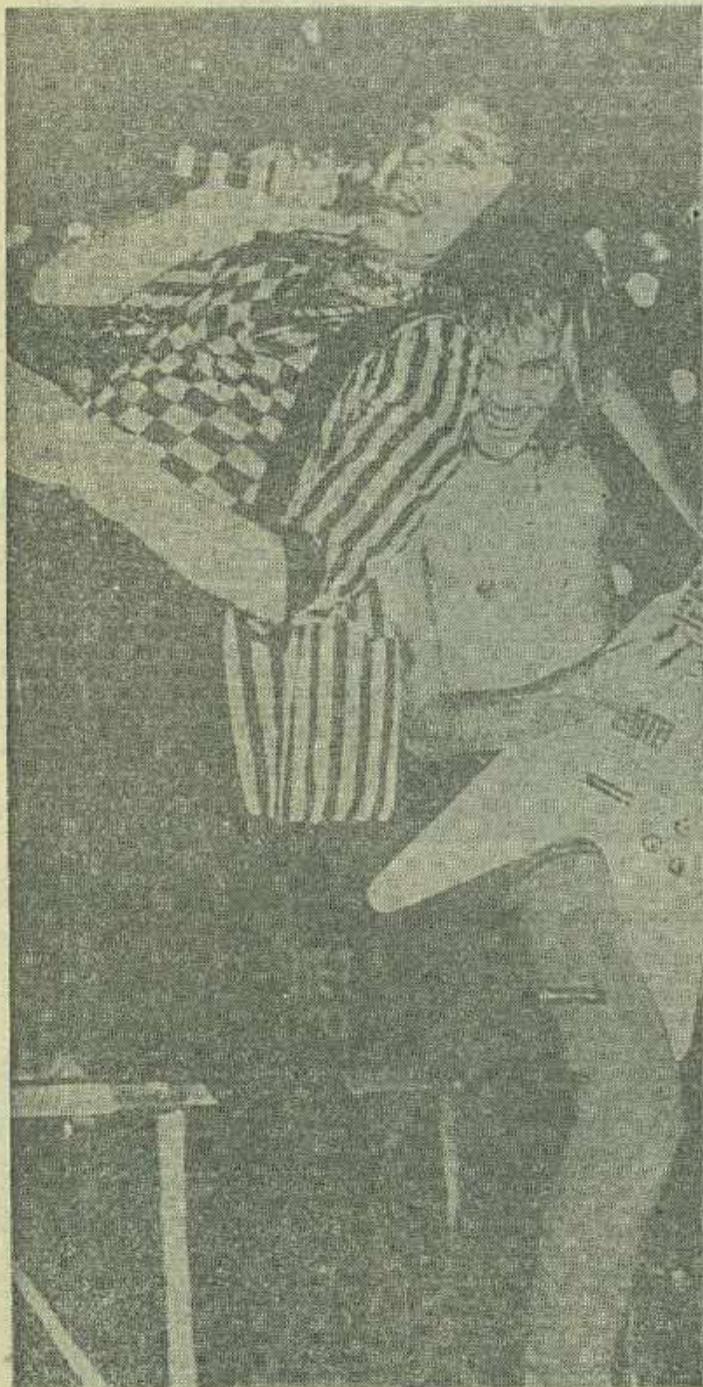
Poate că discul este special, că „acest disc a fost produs pentru spiritul independent cultural a comunităților, autorilor și muzicienilor români”. Este un mod de a ajuta rockoul românesc, tinerile formati și, în același timp, să ajute și noi. Piesele sunt prețioase. Căutăm doar un studio de înregistrare bun. Dar nu vom găsi nici unul. Noul LP se va intitula „Despre iubire” și sănătatea deosebită de „Rockul bătrân”, niciope de pe acesta nu vor fi atât de încărcate, nu vor avea atât de multe arborescuri. Melodia va fi mai simplă, mai pleioadă, iar textele vor milita pentru dragoste făță de oameni, pentru tot ce e bun și frumos în om, vor ironiza nizeria și răbutenia. De fapt motto-ul folosit pentru discul „Timișoara”: „Accesa-

de toate DE TOATE de toate DE TOATE

A-Z OF HEAVY METAL THRASH AND HARD ROCK

QUARTZ, Grup din Birmingham, care a debutat în 1974 seminind primul contract cu casa Jet după doi ani, folosind numele de Bandylegs. Producător le-a fost Tony Iommi de la Black Sabbath, motiv pentru care au elicitat în deschiderea celebrei trupe. În 1979 casa independentă Reddington's Rare Records a lansat cu Quartz o

QUIET RIOT

de toate

• Annie Lennox este în fază finală a înregistrărilor primului ei album solistic produs de Steve Lipson (a lucrat cu Simple Minds și Propaganda). Se aşteaptă o lansare în luna mai. • Cel mai scurt concert s-a desfășurat la Birmingham cu grupul Mercury Rev. După prima piesă, ingerul de sunet a năvălit în scenă urlând că a fost lovit pentru că refuzase să reducă volumul. Grupul s-a oprit imediat iar în urma reacției de loc tărdeșă a spectatorilor frustrați, direcția clubului a înapoiat banii încasati. • „Raperile” (aşa ar veni dacă tot se folosește „rockerite”, nu?) de la Salt N'Pepe vor fi în emisie multă vreme concertul lor de la Hammersmith Odeon.

piesă din repertoriul Mountain, „Nantucket Sleighride” apoi „Count Dracula” și „Live Songs”. Apoi casa Logo i-a preluat pentru un LP hard-rock curat cu influențe Black Sabbath, ceea ce mai melodios, asigurat de Mike Taylor (vocal), Mike Hopkins (chitară, a mai cunoscut în Idle Race cu Jeff Lynne), Del Arnold (bas, vocal) și Marc Cope (tobe). Au urmat albumurile Stand Up And Fight (1980) și Against All Odds (1983).

QUIET RIOT, Grup american creat la Los Angeles în 1975. Componenta: Kevin DuBrow (vocal), Randy Rhoads (chitară, cel care ulterior a ajuns la Ozzy Osbourne, apoi a decedat tragic), Rudy Sarzo (bas, și el prezent; o vreme alături de Ozzy) și Drew Forsyth (tobe). Cariera trupei poate fi percepută în două faze: lupină și succese pentru culmile topurilor din prima parte (75-80) și reformarea următoare de rezultat după 1982. În varianta reconstruită apar Frankie Banali (tobe) și Carlos Cavazo (chitară). Numele a fost sugerat de Rick Parfitt de la Status Quo, bun prieten al echipei. Albu-

me: Quiet Riot (1978), Quiet Riot II (1979), Metal Health (1983). Asemănarea vocei lui DuBrow cu cea a lui Roddy Holder le-a permis preluarea unor hit-uri Slade care au ajuns în Top 10 în Statele Unite și în Marea Britanie. „Condition Critical” din 1984 conține „Sweet Me Pieza Metal” din repertoriul Slade. În apariții live DuBrow și Cavazo erau spectaculoși, dar pe disc parecă le lipsea originalitatea. Pe albumul „Quiet Riot III” din 1986 apare un nou basist, Chuck Wright, iar discuri „Wild, Young And Crazy” din 1987 este scos de o casă mai mică, Raw Power. De reînținut iată că primele albume s-au bucurat de o vinzare deosebită pe piața japoaneză unde au și apărut cu

QUIREBOYS, Formație londoneză în 1980, grupul este moștenitorul muzical și de atitudine al unor vedete ca Rod Stewart, Steve Marriott sau Keith Moon. În publicații americane aparca London Quireboys. Împresară le este Sharon Osbourne, soția lui Ozzy. Asemănarea cu sound-ul Faces nu se rezumă la imitație Spike, solistul vocal și Chris Johnstone sunt stilii trupel. S-au bucurat de un frumos renume în urma circuitelor cluburilor londoneze. La Marquee Club au avut casă arhipelina de 9 ori în același an ceea ce nu i se întâmplă oricui. Single-ul de debut, „O'Clock” a pătruns în topul britanic iar albumul din 1989, „A Bit Of What You Fancy” a fost bine primit.

QUEENSRYCHE, Despre el s-a scris deja și vor avea parte de o „revizuire”. Grup provenit din Seattle, format în 1981 din colegi de școală care și-au ales numele inspirat de o compozitie proprie, „Queen Of The Reich”. Inventivii, mereu în căutarea nouului, au surprins ascultătorii cu luceafărul album: „The Warning Ring For Order”, „Operation Mindcrime” și „Empire”. Componenta: Geoff Tate (solist vocal), Michael Wilton (chitară), Chris DeGarmo (chitară), Eddie Jackson (bas) și Scott Rockenfield (tobe). Rockul progresiv se intingește cu heavy-metalul și rezultă un metal melodic de clasă. Sursa americană indică anul 1983, ca an al debutului.

A.P.

QUIREBOYS

Casă plină, dar probleme în culise. Un mic comandă le-a atacat, le-a luat bijuteriile, octale de identitate, banii licenții. În plus Dolores a primit cadou și un pumn în vîntarea evenimentelor. Nu toți artiști sunt bine păziți. • În schimb angajații unor hoteluri din Anglia sunt excesiv de vigilienți. Au alertat poliția pentru a semnală că la membrul grupului Extreme (care concertă la New- port) se aflau minore iar în camere au fost zări arme de foc. Poliția a deschis la fața locului și a găsit doar un pistol de jucărie destinat fiului impresionistului. În rest, o trupă obosită, la o dihană. • Pentru a rezolva problema absenței unei scene rap sau rock la Nashville (orasul muzicilor country) grupul Hard Corps s-a lansat într-o variantă Rock N'Rap reluind cîntece din repertoriul War și AC/DC în egală măsură, pe primul album intitulat „Def Before Dishonor”. • Alt exemplu negativ pentru tinerii artiști: în cadrul primului show acustic pe care-l susținea Sonic

Youth (în scopuri de binefacere), Kim Gordon exasperat de calitatea sunetului și-a făcut zdrobirea chiar înaintea de a părăsi scenă în huiduirele spectatorilor. • Fan-clubul francez al irlandezilor de la U2 a realizat o revistă, „Desire For U2”, cu numeroase articole despre Bono și o săi, dor și cu cîteva referințe la The Pogues și The Pixies. Cei care vor să obțină această „fanzine” pot scrie la adresa: 13, rue Posteur, 62170 Courrières, France. • Agitația la Guns N'Roses continuă. Axl Rose reproba revistei „Spin” core scrie de lăpt, doar odevărul, despre intenția grupului de a viza orice articol ce urmează să apară în presă, privind soarta sau activitatea GNR. După venirea lui Gilby Clarke în locul lui Izzy Stradlin se vorbește despre posibila expulzare a bateristului Matt Sorum. • După 7 ani de conviețuire relațiile s-au rupt între New Model Army și casa EMI. • Prince a înținut-o absolut întîmplător pe Jessica Hahn, fostă „playmate” și tot fostă

mai susținem că este adevarat doar ceea ce ne place noi?

N-ur trebui să nu mai ne-găsim amintiri formate de manifestările ale creațivității umane care nu se numesc „thrash” sau „Restaurant Grădină” și să incercăm să fie important și să încercăm să ne înțelegem înțind cont de acel „transfer magic de viață”, cuprins în fiecare dintre ele în parte?

Nu suntem cum ar putea face o lectură directă între Ceaușescu și IRIS; senzațiiile pe care mi le-am produs eran aceleasi — transferul de viață.

Să, eu să mă puntem „bincuinția” și mai mult, demnității, am să vă dau un exemplu biblic. Dumnezeu le-a spus lui Adam și Evei să nu mânânce vreun măr din pomul cunoașterii, căci vor mori. El au mîncat totuși (șarpele ca șarpele, de Eva...) dar n-au murit.

Cum Dumnezeu nu mîntine, înseamnă că ei au murit spiritual. Au fost atungăti din Rai și condamnați la chindul fizic (Rai = aiocu-năstere). Omul și-a făcut luncă desărăcarea, dar fiind crezut „dând chipul și cearându-se lui Dumnezeu” are în el, undeva, în adâncuri, posibilitatea de a ajunge din nou la ea.

Chiar și simții ca-n Rai în lumea astă de nu încercă să căutați propriile răspunsuri?

Dincolo de plăte și de lanturi încercă să înțelegeți că important e drumul căutărilor, cu extraordinaire sale experiențe!

MĂDALINA CHITULESCU
(București)

prietenă a tele-evangelistului Jim Bakker. Tinăra și-a exprimat dorința fierbință (așa scrie) de a deveni cintărește, iar Alteja Sa Purpurie a luat-o acasă pentru a-i stabili planul carierei. • Van Morrison n-a spălat faptul că pe o casă a apărut o placă pe care scria „Aici a trăit Van Morrison între 45-61”. Inițiatorul a trebuit să scoată inscripția, fiind amenințat cu procesul, pentru că folosise numele artistului... fără acordul acestuia. Nu toti se bucură să-și vadă numele pe peretei. • Grupul Texas susține un lung turneu în Franța (în luna martie) cu ajutorul postului de radio NRJ, iar Red Hot Chili Peppers vor cînta pe 16 februarie la Zénith. • s.e.

de toate

răspândindem dacă suntem în stare

LUCIA CIPRIAN (Pitești). Mai întâi își mulțumește pentru contribuția la clipul publicitar. Împăre râu că și renunțat la fondurile de vacanță dar nobelețea gestului merită tot respectul. Interviu cu Horia Maculescu și Adrian Daminescu trebuie să se facă, cum bine spul. De invitat pe Adrian l-am invitat public chiar, mai des, dar n-a venit decât o dată. Nu tocătă lumea se simte bine cu noi după miezul noptii. L-am să sunat, a și promis. Mai mult de atunci-i casul să ne ceră. Cu Titus Andrei, după cum s-a auzit și văzut (colaborează și el la revista) suntem foarte apropiati iar sevența la care faci aluzie era una treătoare, fără importanță. Pot trimite întrebări pentru viitorul interviu cu A. Daminescu.

MIHAI MOS (Oradea). Voi reproduce minicronica ta, susținând că o dată că era daturia organizatorilor sau a participanților (artiștilor) să informeze cititorii. Ne miram că nu „merg” concertele, că nu sunăm nimic... „În organizarea Agentiei de impresari HARD STIL a avut loc la Timișoara un spectacol dedicat memoriei marei poet Nichita Stănescu. Pe lîngă versurile recitate de grupul Thespis, actorii Sandu Simionici și Radu Antoci s-a auzit multă muzică tînd invitată Nicu Alifantis și grupul Folleton. Agentia se alege la prima organizare și din păcate nu putem spune că a făcut o treabă bună. În sală eram cu total vreo 50 de persoane... Folleton de azi are un sound modern. În limita instrumentelor de care dispune... o inventivitate orchestrală deosebită. Plese ca

„Prătice cu lunață” și „De săbători” pot intra lejer pe primele poziții ale unui top de muzică rock românească. Marele său al trupei este bateristul Dorin Anghel care nu se pare un profesionist excelent. De remarcat ar mai fi și jocul de lumini foarte bine gîndit, dar realizat cu mijloace modeste. Al doilea moment a fost triumful lui Nicu Alifantis care cu o chitară a cucerit sala cu bijuterii de pe discul Piată Română nr. 9 și atele mai vechi. Nicu a mărturisit că la prima sa întîlnire cu Nichita, cînd i-a cîntat ascultători o piesă compusă pe versurile sale, poetul i-a spus: Nicule nu ești om, tu ești un elefant! De atunci, pe toate discursurile N.A. apare un elefant, atunci cînd sunt prezentate versurile lui Nichita. Beneficiile, atîcă au fost, s-au donat școlilor sălistrate în urma cutremurului din 2 decembrie". E trist că la un astfel de spectacol, cu înțenții umanitare n-a venit publicul timișorean. Noroc că au existat sponsori Electromotor, Elba, Avitim, Taxi-Scorpion, Avicola Giarmata, Electrocasnică-Brașov, Eco Tours, Tipografia Mirton, S.C. Piele și Blănuri. Faptul că la Casa Studenților n-au fost studenți din cauza „vacantei impuse de condiții excelente de trai” nu explică situația. Localnicul nu mai are nevoie de poezie? De muzică? Nu consideră normal să-i ajute pe cei năpuștiți? E un subiect asupra căruia unii ar putea medita. Merci pentru suportul moral și alături expediat.

KATHET (Tezudi). Să încerc să te lămuiesc treptat. Revista apartine Societății „Curierul

National” iar emisiunea redacției muzicale a Radioului Reiajă dintr-o altă? Frăție și colaborare permanentă, după cum se vede. Propunerile pentru „Power-Play” le-am reținut dar precizez că „No Woman No Cry” al lui Bob Marley a figurat de 3 ori în programele noastre, motiv pentru care nu mai poate fi „P.P.” Scrisoarea ta a plecat înaintea emisiunii din 17 ianuarie, asă că între timp o serie de sugestii s-au îndeplinit. Pe Stefan Hrusca îl aşteptăm, iar pe Dida Dragan am invitat-o și n-a venit. Country selectionat atent va mai fi. Pe Janis Joplin n-a considerat că aparține genului, dar merită revenire mai dese. Despre Bon Jovi am anunțat recent tot ce-i nou. Topurile britanice sunt nu „exclusiviste” ci mai curind „protectioniste”. Ele reflectă, asă cum e cazul și celor americane, gustul cumpărătorilor. Evident piata internă este controlată, dirijată îar acele „Independent Charis”, asigură specificul local, cultivarea talentelor autohtone. Comparativă merită dezvoltată și cred că o voi face curind. Pe Gino Vannelli nu l-am găsit (deocamdată) în 5 encyclopédii de specialitate. Său despre el că e născut la Montreal, că a început prin a exera la tobe acompaniind trupe de jazz celebre pe care le asculta pe disc. Apoi, cînd i-a descoperit pe The Beatles, a trecut la rock. La 12 ani a intrat în trupa Cobra după care a format grupul Jacksonville Five. Împreună cu fratele său Joe, Cintau R&B din repertoriul celor mari, B.B.

Un Zeppelin cum n-ai mai văzut: ROBERT PLANT

King, James Brown, King Curtis, Bar-Kays. Între timp a compus numeroase hituri și curind, pe cont propriu, a devenit unul dintre marii favoriți ai publicului canadian. În Statele Unite s-a bucurat de vinzări considerabile. Din prima sa perioadă de excursii „A Pauper In Paradise”. Cum altuia date, te anunț. Gălbiorați multumesc pentru apreciere și îți promite să fie cu ochii pe ei. Acum are examene dar apoi... Răspunsurile pentru V.N.D. tot aici le găsești. Pe pagina 12 locul este strict al cronicii minime și în imagini, că și al melodiarilor. Multumesc în numele echipei pentru cuvintele frumoase! STEFAN CARAMAN (Tulcea). Profit de scrisoarea ta pentru a anunța că vom permanenta rubrica „10 PE O INSULĂ” care va conține știrile celor mai in-

ANDREI PARTOS

FLORENTINA VOICU — precizind pentru Tina și/sau Rely — (str. Oboga nr. 5 bl. 160, sc. 2, ap. 77, sect. 6, București, cod 77627): „Sînt 2 prietene. Fînd la vîrstă adolescentei normal că ne place muzica — disco, rap, rap în formație Depêche Mode. Ne plac, totodată, sportul, voioșia, drumețiile și natura. Sînt elevă la un liceu economic din Capitală. Amindouă suntem satene, de stătură potrivită. Culcarele ochilor? Tina-aibăstări, Rely-veră. Ne dorim că mai mulți prieteni decareze, chiar dacă ar stăpîni toate bunurile lumi, nimeni nu poate trăi fără prietenie. Prietenia este necesară fericirii. (...) Ea este aceea care face să renescă, hrănește și întreține cele mai frumos sentimente de generozitate de care e capabilă indin omului”. Amindouă stim că „nimeni nu iubeste pe cel care nu poate iubi pe nimeni” și mai stim și că în dragoste poți să stii că și cum să iubesti, ca și că simți, dar nu și ce simte celălalt”. **MARIN EUGEN** (Colina Universității, Camin 15, Brașov/220): „Refugiu în muzică nu-mi este suficient. Îmi doresc un refugiu într-o jubile. Mi-l oferă cineva?” **MONICA BRATOSIN** (str. Victoriei, bl. 1, sc. 3, ap. 2, Brăila/6100): „În dori să corespundem cu tineri cărora le place muzica și mai ales cu cei care-l admiră pe Elvis. Nu nu cred că doar Elvis îmi place. Nu îl admir și pe cel de la Roxette. Depêche Mode, Queen, ne Vanessa Paradis, Daniel Jordăchidioaei, Laura Stoica și mulți, mulți alții.” **SILVIU PASOL**

(Calea Giulești, bl. 12A, et. 7, ap. 31, sect. 1, București): „Sînt un mare admirator de muzică new-wave, punk, muzică de avant-gardă, underground și as dori să corespundă cu alți tineri, maturi sau chiar bătrâni care au aceeași preferință”. **LIGIA**

în mine o furtună grozavă de mistuitoră. As vrea să-i spun Adelei (prin intermediul revistei), penru că nu-i cunosc adresa! că tot ceea ce ce a numit „păcate grele” a fost trecut cu vedere de Dumnezeu. O situație contrară acesteia dată de mine ar fi posibilă numai dacă

a X-a la liceul Dan Barbilian din Cimpulung Muscel. **Ioana** — satenă cu ochi verzi (să nu-i crezi), sint „Scorpie” (să îl propui și la figură — numai cînd sătăcăi pe coadă). Am 1,66 m și 48 kg. Ofelia — brunea cu ochi căprui (fură inițial oricui), sint „Balanță”, am

Jackson, Janet Jackson, Bryan Adams, AC/DC. Celor care îmi vor scrie le promit că le voi răspunde și le voi trimite și o poză, dacă vor proceda și el la fel. Am lectul piesei „Wind Of Change” — Scorpions”. **GABY** (Bd. George Enescu, nr. 19, bl. T 38, sc. B, ap. 9, Suceava, cod 5800) : „Sint blondă, cu ochi verzi, 1,72 m, 58 kg, am 17 ani și sint „Leu”. Îmi plac filmele și muzica. — Sandra, Blue System, Thomas Anders”. **RUC-SANDRA MILITARU** (Sos. București, bl. 60/1 D, sc. A, ap. 6, Giurgiu, cod 8375) : „Îmi place foarte mult formația Europe și în special Joey Tempest. În dori să obțin date despre această formație. Alte preferințe: Tom Cruise, Jason Donovan, Jean Claude Van Damme, Jon Bon Jovi, Roxette, Scorpions, Modern Talking, Blue System, Bryan Adams, N.K.O.T.B., Timmy T, Chris Norman, Stefan Edberg etc. Am 16 ani, sint satenă, am ochi căprui și sint în zodia Gemini”. **F. CONSTANTINA TEZEZIA** zisă și Terzia Jackson (str. Gării nr. 34, bl. 3/A, sc. 3, ap. 94, Baia Mare, jud. Maramureș, cod 4800, tel. 994/38283) : „Am 14 ani, sint „Săgețătoare”. As dori să mă imprietenesc cu cel care-l iubesc pe Michael Jackson, cîntecile lui și tot ce aparține de el și nu-ști schimbă preferințele de la o lună la alta. Iubesc muzica, dansul și filmele lui Michael. Cumpăr orice cu și despre acest mare solist pe care îl consider idolul meu și pe care nu-l voi înlocui cu altul niciodată. Îmi mai place și Marina Voică, Laurentiu Dima”. **MIHAI S.** (str. Bradului nr. 15, bl. B1, et. 3, sc. 3, Iași/6600) : „Vîrstă: 17 ani. Preferințe: rock, hard, heavy, death”. **ADELA CUTINICI** (str. Vasile Goldiș bl. B 12, sc. E, ap. 96, Alba Iulia, jud. Alba, cod 2500) : „Date personale: am 16 ani, 1,75 m, 52 kg, sint satenă cu ochi căprui, aparțin zodiacului „Capricorn”, pseudonimul meu este Michael. Cine simte că muzica lui Michael înseamnă total, să-mi scrie. Voi fi foarte bucuroasă. Alte preferințe: filmele noapte cu luna plină romanele noapte, plimbările muzica pop, rock, disco și rap. Disprețuiesc hard, heavy, death, metal și tot ce-i legat din comun”.

O. D.

INTERMEDIEM PRIETENII

AURA DINCA (str. Timișoara nr. 51, bl. F-7, sc. E, ap. 79, sect. 6, cartier Drumul Taberei, București): „Sint de curind în Capitală și mă simt îngrozitor de singură. As vrea să-mi fac că mai mulți prieteni (băieți și alături peste 1,80 m) care să mă convingă că la 18 ani pot avea ceva mai mult decât singurăta. Singura mea prietenă este muzica”. **MARCELA JALBA** (comuna Tușeti, localitatea Tușeti, jud. Brăila, cod 6163) : „Am cîtat în numărul 46 al revistei scrisoarea publicată parțial a Adelei Ponoran din Baia Mare. El bine, versurile, chiar și titlul poezioare, săle a trezit

Creatorul ar fi surd, ceea ce nu cred. Nu te-ai gîndit Adelei, că Dumnezeu și-a dat seama că încercind să-l pedepsească pe Freddie răpindu-l dintr-o noi, ne-a pedepsit de fapt și pe noi și că dorind să repară greșeala lui a pus acolo unde se află acum, adică pe un pedestal pe măsură valoare lui? Eu nu am adresa ta, dar te rog pe tine să-mi scriu”. **IOANA OLTEANU** (str. General Gh. Poșoiu nr. 4, bl. 3, sc. a, ap. 1, Cimpulung Muscel, jud. Argeș, cod 0425) : „Deși am dat o singură adresă, noi suntem două fete. Ne numim Ioana și Ofelia, avem 16 ani și suntem elevă în clasa

BEATLES

legendă și adevăr

Scuzele lui John au lipsit întrucât apele tulburătoare, dar în aer plutesc încă o tensiune nedreptă. Turneul american va avea acelăși atributie de cosmar ca cel japonez sau filipinez care i-au premerg. Pe 14 august Beatles-ii au cincăt pe Stadionul Municipal din Cleveland sub o ploaie torențială, pe o scenă neacoperită, cu o instalație electrică insuficient izolată. Brian a trebuit să opreasă pentru 10 minute recitalul pentru a preveni electrocutarea băieților. Evoluțiile lor la Washington D.C. și Toronto au fost anotimp, lipsite de vâlgi. La 19 august, Memphis Coliseum era plină de membri ai Ku Klux Klan-ului, iar posibilitatea unei acțiuni armate a acestora în marșa mănușă de domeni era extrem de temută; astăzi că poliția i-a cerut să supravegheze pătrunderea pe stadiu în publicul pentru a nu fi introduse arme de foc sau explozibile. Pe la mijlocul spectacolului o petardă a atterizat în mijlocul scenei unde a explodat, iar George Harrison aprobă a ieșinăt. Pe 20, în Cincinnati, Paul era alt de nervos încât a vomat în spatele scenei. Pe 24 erau înapoi la New York pentru un alt spectacol cu casa inchisă, de astăzi-dată pe Shea Stadium, pe 25 la Seattle, iar apoi au zburat spre San Francisco pentru a susține ultimul spectacol al turneului la Cow Palace.

„Am de făcut un anunț”, i-a spus Brian lui Nat

Weiss în livingul bungalow-ului din Beverly Hills, Nat, care tră orașul Los Angeles, fusese forțat de Brian să îl întoarcă pentru o scurtă vacanță. „Milne seară, la San Francisco, va fi ultimul concert al Beatles-ilor”, a spus solemn Brian.

„Nu te cred”, i-a replicat Nat care credea că are de-a face cu una din fantaziile preizeri ale lui Brian, căci în ultima vreme managerul spunea doar lucruri dramatice. Nu-si mai revenise complet după boala de care suferise, iar sănătatea lui precădere era și mai afectată de dependența de droguri. Ratase mai multe întâlniri programate, iar legăturile sale amoroase erau mult mai în vîzul lunii și mult mai periculoase. Receptionerul de noapte Waldorf Towers interzise de mai multe ori accesul unui vizitator dubios care voia să urce la Brian, dar Brian cobora și rezolva problema:

tip... „Dar a venit pînă aici pentru a da de mine. Mi-a spus că a venit pentru că mă iubește”, l-a întrerupt Brian.

Nat a ofitat, dar nu a spus nimic. Nu credea în astăzi afecțiunea a lui Dizz pentru Brian, dar în ochii lui Brian a cîntă că el era ferm convins și mai ales că el îl iubea cu patimă pe Dizz. Dorea să crede că el pentru binele sau răul lui Brian. În orice caz Brian era atât de răvășit în ultima vreme incit un cuvînt nelăsolabil să-l îl pută prăbuși din nou. În următoarele 24 de ore Nat urmări răci cum se juca finalul unei drame.

S-a întîlnit cu Dizz în casa închiriată de Beatles în Beverly Hills, liberă prin plecarea acestora la San Diego. Pentru o zi Nat și Brian s-au mutat acolo. Brian l-a condus pe Dizz din cameră în cameră arătându-i hainele băieților și dormitoare-

„Acesta este indubitatibil caspetele meu”, și îl va invita pe tinerul muncitor constructor în lift. La sfîrșitul sejurului la Waldorf, pe nota de plată a lui Brian figura și degradarea covorului alb din living prin urmări lăsată în fața canapelei de parții murdară și constructorului. „Dar este adevărată”.

„După zile de milioane nu vor mai merge în turnee. E foarte trist, cred, dar au spus că nu vor să mai concerteze”, a insistat Brian în timp ce îl prepară lui Nat un whisky.

„Se vor răzgindii”, i-a asigurat Nat.

„Să mai este ceva ce mă roade. Mi-a telefonat Dizz Gillespie. E aici, în Los Angeles”.

La început, Nat a fost neincreditor, apoi furios. „Brian, nu trebuie să mai ai de-a face cu acest

rele lor, apoi să-ai așezat la soare împotriva piscină. Pentru Brian era un moment idilic într-un turneu sombru. Erau pentru prima oară singuri, fără servitori, presă, Beatles. Mulțumit Brian și Dizz au plecat la cumpărătură, iar Brian a pregătit pentru cină renumitul său pul cu legume.

In timpul mezel Brian a repetat: „Milne este ultimul concert al Beatles-ilor și aș vrea să venîm amindoi”. Deși Nat tot nu credea, a fost de acord să meargă la două zile la San Francisco.

Traducere și adaptare
GABRIELA ȘEICARU

MICHAEL JACKSON

La începutul lui 1977, Berry Gordy, care se lansa cu succese în producția de film, se decide să facă un film muzical, o relație a „Vrăjitorului din Oz”. Rolul lui Dorothy, (interpretat în anii din urmă de Judy Garland) îl revine Diana Ross. Diana are 33 de ani, dar Berry e foarte hotărît; e convins că Diana e în stare să joace rolul unei puștonice. Nimic nu e prea

scump pentru a face versiunea originală uitată, așa că patronul companiei Motown va aloca acestui proiect 22 de milioane de dolari. Diana are însă o dorință: îl vrea pe Michael alături de ea, în rolul Sperietorului. Gordy înține prea mult la proiectul său, așa că va accepta.

Prințul cadru din film va fi turnat în octombrie, în studiourile Astoria din New York. Regizorul este Sidney Lumet. „The Wiz” este ultima extravaganță

a lui Gordy. El, care era foarte calculat, va arunca de această dată bani cu amindouă milioane. Pentru a filmă o scenă cu peste 400 de dansatori, care vor schimba cîteva rînduri de costume, Berry va bloca chiar întreaga nață „World trade center”, într-o zi friguroasă de iarnă. Michael povestea: „Era foarte frig... un frig cumplit. Unii dansatori, desigur, au abandonat... A fost foarte loaroasă”.

Pe totă durata filmărilor, marcată de destule dificultăți, Berry a bintuit platourile obiceiute de o singură idee: „Va reuși acest film să detroneze un clasic al cinematografuli americană. Va reuși ei să-l facă uitat pe cel din 1939, reușind să împună versiunea sa?”.

Michael a avut în timpul filmărilor un program foarte strict. La 6 dimineață era pe platou de filmare. Era machiat și costumat timp de aproape două ore. Sfîrșea într-un costum enorm. A-

răta hilar și aceasta și grătie unei peruci imense și diforme. Michael era de necunoscut în această lină.

In fiecare seară, La Toya venea și îl căuta pe platoul de filmare, punindu-i mereu aceeași întrebare: „Cind mergem la Studio 54?”. Acest Studio 54 era cea mai căutată discotecă din New York, locul unde de cîteva luni Michael își petrecerea serile, împregnindu și timpanele cu un sound nou și păsind totodată în labirintul vieții de noapte.

Muzica disco, o muzică nici negră, nici albă, creată adesea în studiourile din Franța, Italia sau Germania, declanșase în acel moment o adverătură furioasă. Odată cu apariția acestui subgen al rock-ului, muzica de dans prin excelentă, industria discului va fi obligată să creeze un nou standard: „discul de platini”.

Traducere și adaptare
COSTIN MANOLIU
NELU CONSTANTINESCU

(va urma)

HUMAN NATURE

I

Looking out
Across the nighttime
The city winks a sleepless eye
Bear her voice
Shake my window
Sweet seducing sighs

II

Get me out
Into the nighttime
Four walls won't hold
me tonight
If this town is just an apple
Then let me take a bite

REFRIN:

If they say
Why, why, tell'em that is
human nature
Why, why, does he do me

that way

If they say
Why, why, tell'em that is
human nature
Why, why, does he do me
that way

III

Reaching out to touch
a stranger
Electric eyes are everywhere
See that girl
She knows I'm watching
She likes the way I stare

IV

Looking out
Across the morning
Where the city's heart
begins to beat
Reaching out
I touch her shoulder
I'm dreaming of the street

La zi despre Michael Jackson

IT'S SONY ROCK'N'ROLL (II)

Acasă ultimă controversă a venit exact la timp pentru a face uitat atacul suferit de Michael recent din partea fratelui său, Jermaine. În noiembrie, la scurt timp după apariția ultimului album al lui Jermaine, și în perioada premerii cu „Black Or White”, cîntecul lui Jermaine „Word to the Bad” (Cuvînt către cel rău) a fost difuzat la radio cu textul schimbat. Versuna era adresată direct lui Michael: „Reconstructed/Been abducted/Don't know who you are... Once you were made / You changed your share / Was your colour wrong? (Reconstruit / Fraudezis / Nu stii cine ești... Cind te-ai vrăzut cineva / Ai schimbat măcarul / Nu era bună culoarea ta).” Jermaine a negat că și fi fiul de această variantă de difuzare. Si chiar dacă recunoaște că a fost scriu dintr-un sentiment de frustrare rezinsit după ce fratele său nu i-a răspuns la telefon timp de 8 sau 9 luni, Jermaine refuză să comenteze versurile, spusind doar că „mesajul global ajută la îmbunătățirea relației dintre noi”. A mai adăugat că Michael „a pierdut contactul cu realitatea”, dar că nu stă de vorba de curînd și că „eu imi iubesc fratele”.

Dar Teddy Riley (co-producător la jumătate din piese de pe „Dangerous” și conducătorul grupului New Jack Swing) a spus că în poftă a ceea ce a declarat Jermaine „Michael tine legătura cu familia. Am fost de făță de mai multe ori cind a vorbit cu mama lui și eu sun vorbit cu Janet. Astăzi sunt timpieni. Discul acela („Word to the Bad”) a fost o încercare desperată de a cîștiga faimă”.

„Am anticipat faptul că mulți vor vorbi vrăle și nevrute pe seama lui Michael”, spune Riley. „Hammer se leagă de Michael, Jermaine se leagă de

jumătate”, spune Bruce Swedien, unul dintre coproducătorii albumului. „Cu Michael, ca și cu orice alt superstar, realitatea și imaginea sunt compuse confuze”, afirmă John Landis. „Este foarte greu să rămîn cu mintea întreagă. Cred că procedează bine că se ţine deosept de presă pentru că, oricum, presa să dea ceea ce vrea. Dar, mărurișe că mie mi îmi place foarte mult. Este foarte intelligent; este un om foarte drăguț”.

Dacă, de 4 ani de cînd a apărut „Bad”, Jackson a început, în felul său, să fie perfect săpîn pe viață să. A început să lucreze cu Quincy Jones, omul care a fost producătorul celor trei „Off The Wall”, „Thriller” și „Bad”. Si-a concediat directorul, pe Frank Dileo, datorită căruia clipurile „Thriller” și „Bad” s-au menținut în frumusețea lor și l-a angajat pe Sandy Gallin care a mai lucrat și cu Dolly Parton și Niel Diamond, printre alții. L-a lăudat de asemenea pe directorul comercial și avocatul, John Brancato, care se ocupase cu număr de numeroase cazuri complexe dar și actionat și ca director interimar în mai multe puncte critice ale ascensiunii lui Jackson. În fine, Michael a plecat de-acasă și s-a mutat la Neverland, distanțindu-se, după cum afirmă unul, de cel puțin o parte a familiei sale.

Surprinzător, în clăuda unui nou cabinet de consilieri, noua sa strategie de-a se autodepășit nu este nouă deloc. Dimpotrivă, el pare să repeate, cu mici modificări, ce-a funcționat în trecut.

Si totuși, lucrurile s-au schimbat de la „Thriller” și „Bad”. În timp ce „rap” a devenit o forță domină de jucăt, în seamă, „hard rock-ul” a captat din nou atenția națiunii. Staruri ca Madonna și Peter Gabriel, Hanno-

nu vrea să o divulge pe cca rea. Turnarea a durat cam două luni. În săptămînile filmărilor, multe celebrități au trecut pe acolo, printre care: Paul McCartney, Nancy Reagan, The O’Jays, Emmanuel Lewis și, desigur, ultimul prieten al lui Jackson, starul din „Home Alone”, Macaulay Culkin, care apare nu numai pe genericul clipului, dar și pe coperta albumului. „Michael este un adeverit un magnet al celebritaților” spune Landis.

„Black Or White” a devenit unul dintre cele mai scumpe clipe, făcute vreodată datorită, printre altele, costului distribuitoriei și a echipei de filmare deoarece Landis spune că va fi „o carte de vizită prețioasă” și datorită costulorul proces „morphing” folosit pentru a transforma bărbați în femei și pe Jackson într-o panteră. Apoi, mai erau și zilele când Landis și echipa erau pregătiți să facă filmările și se primea un telefon prin care vedea anunțul că nu va veni deloc. „Mi se spusodată, că Michael face o reclamă pentru Sony Television”.

Jackson trebuia să-și termine și albumul.

Landis spune că ultimele minute de controverse ale clipului au fost în întregime ideea lui Jackson. „El voia să fie chiar mai explicit sexual” spune Landis, adăugind că unele dansuri pe care le-au filmat au fost chiar mai socante.

La începutul acestui an, Michael Jackson a negociai, printre consilieri, un contract de 65 de milioane cu Sony Music. (...) „Aranjamentul pe care l-am făcut cred că este profitabil pentru noi”, spune Michael Schukof, vice-președinte la Sony U.S.A. „Dacă Michael continuă ca pînă acum, și noi și el vom avea de cîștigat. Michael are acum 33 ani. Nu cred că el său născută ar putea prezice cum îl va evolu creațivitatea. S-ar putea exprima în muzică, în film sau în domeniul complet nostru. Faptul că acest contract semnat cu el este unic reflectă faptul că el este un talent unic”.

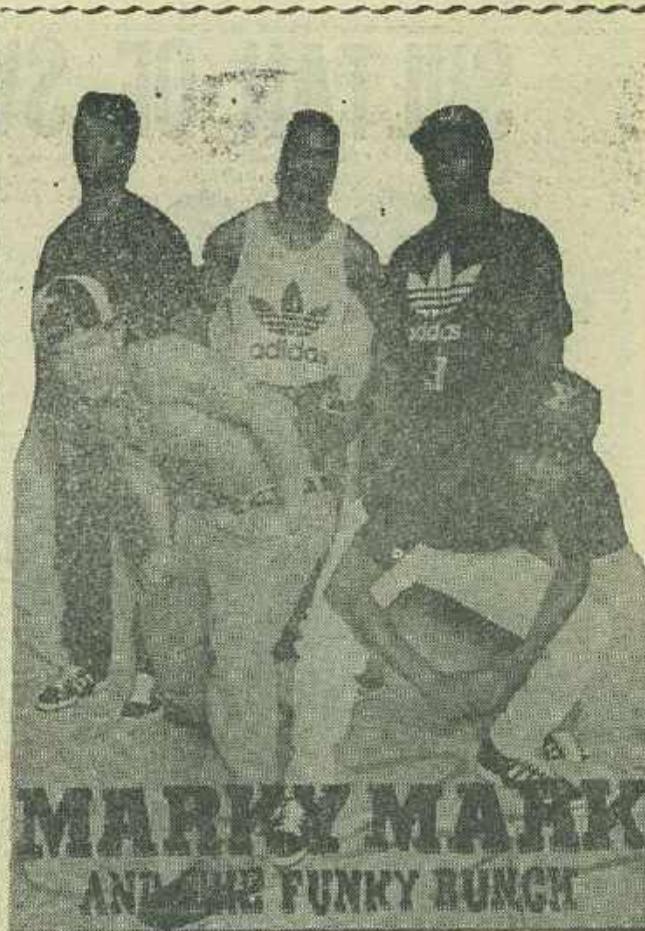
Se estimează că Jackson a cheltuit în jur de 10 milioane pentru acest album. A folosit 7 studiouri pentru filmări. Timp de peste 2 ani și, de pildă, a avut acces exclusiv la Studioul 1 în Sherman Oaks, California. Singur, acest studiu, care conține două camere de înregistrări, a costat, după estimări, în jur de 4 000 de dolari pe zi. (...) „Nimeni nu face înregistrări în acest fel. Este cam excentric. Trebuie să fie amuzant să ai atâtia bani de cheltuit”. „Asia pentru că are atât de pe cap. Încearcă să ajute copiii. Dacă undeva în Sacramento cineva trage într-un grup de copii, el se duce acolo și stă cu ei. Chestii dintr-astea”.

Teddy Riley spune că în timpul înregistrărilor pentru „Dangerous” Jackson a vorbit mult despre ce-si făcuse el la față și piele. „Sunt aproape sigur că, dacă nu îl să-i său de la început, nu mai face acest lucru. Dar nu mai există drum de întoarcere. Ti-ai schimbat infirmitatea, astăzi e și tu mai poti recăpăta pielea veche și nici nu îl poti. Dar el tot Michael Jackson rămîne. El rămîne omul talentat pe care îl cunoaște toată lumea”.

Intr-adevăr, tocmai acest lucru se pare că „încearcă să acuza Jackson însuși. Toate animalele și îngeri, tronurile aurite și măștile, scheletele și bazaconile care acoperă mare parte din coperta albumului „Dangerous” par să fie măști gigantice, în spatele căror se ascunde adeveratul Michael Jackson, prin care primește sprijin lumeni adeveratul Michael Jackson.

Un lucru este sigur: adeveratul Michael Jackson este un om extraordinar de talentat, care are darul de-a crea muzica pe care oamenii de prestatii îl iubesc. Jackson ar trebui să săbău mai multă încredere în talentul său. Pentru că tocmai acest lucru, mai mult decât orice altceva, să mărturiește pentru cariera lui de peste 20 de ani.

Traducere și adaptare după N.M.E.
ROXANA BADALEXI

**MARKEY MARK
AND THE FUNKY BUNCH**

GOOD VIBRATIONS

Yeah, can you feel it baby,
I can too
Come on swing it
1-2-3 now we come to the
pay off

Chorus:

It's such a good vibration
It's such a sweet sensation

Yo it's about that time
To bring forth the rhythm
and the rhyme
I'm get mine so get yours
I wanna see sweat

Coming on your pores
On the house tip
is how. I'm swinging this
Bringing this to the entire nation

Black, white, red, brown
Feel the vibration
Come on come on
Feel it feel it
Feel the vibration

Chorus:

Donnie D. break it down
Donnie D.'s on the back up
Drug free so put it — crack up
No need for speed
I'm anti D.R.U.G-G-I-E
My body is healthy

And rhymes make me
wealthy
And the Funky Bunch helps
me

To bring you a show with
no intoxication

Come feel the vibration
Yeah, can you feel it baby,
I can too

Chorus:

Black, white, red, brown
Feel the vibration
Come on come on
Feel it feel it
Feel the vibration

Chorus:

Donnie D. break it down
Donnie D.'s on the back up
Drug free so put it — crack up
No need for speed
I'm anti D.R.U.G-G-I-E
My body is healthy

And rhymes make me
wealthy
And the Funky Bunch helps
me

To bring you a show with
no intoxication

Come feel the vibration
Yeah, can you feel it baby,
I can too

Chorus:

Black, white, red, brown
Feel the vibration
Come on come on
Feel it feel it
Feel the vibration

Chorus:

Black, white, red, brown
Feel the vibration
Come on come on
Feel it feel it
Feel the vibration

Chorus:

Black, white, red, brown
Feel the vibration
Come on come on
Feel it feel it
Feel the vibration

Chorus:

Black, white, red, brown
Feel the vibration
Come on come on
Feel it feel it
Feel the vibration

Chorus:

Black, white, red, brown
Feel the vibration
Come on come on
Feel it feel it
Feel the vibration

Chorus:

Black, white, red, brown
Feel the vibration
Come on come on
Feel it feel it
Feel the vibration

Chorus:

Black, white, red, brown
Feel the vibration
Come on come on
Feel it feel it
Feel the vibration

Chorus:

Black, white, red, brown
Feel the vibration
Come on come on
Feel it feel it
Feel the vibration

Chorus:

Black, white, red, brown
Feel the vibration
Come on come on
Feel it feel it
Feel the vibration

Chorus:

Black, white, red, brown
Feel the vibration
Come on come on
Feel it feel it
Feel the vibration

Chorus:

Black, white, red, brown
Feel the vibration
Come on come on
Feel it feel it
Feel the vibration

Chorus:

Black, white, red, brown
Feel the vibration
Come on come on
Feel it feel it
Feel the vibration

Chorus:

Black, white, red, brown
Feel the vibration
Come on come on
Feel it feel it
Feel the vibration

Chorus:

Black, white, red, brown
Feel the vibration
Come on come on
Feel it feel it
Feel the vibration

Chorus:

Black, white, red, brown
Feel the vibration
Come on come on
Feel it feel it
Feel the vibration

Chorus:

Black, white, red, brown
Feel the vibration
Come on come on
Feel it feel it
Feel the vibration

Chorus:

Black, white, red, brown
Feel the vibration
Come on come on
Feel it feel it
Feel the vibration

Chorus:

Black, white, red, brown
Feel the vibration
Come on come on
Feel it feel it
Feel the vibration

Chorus:

Black, white, red, brown
Feel the vibration
Come on come on
Feel it feel it
Feel the vibration

Chorus:

Black, white, red, brown
Feel the vibration
Come on come on
Feel it feel it
Feel the vibration

Chorus:

Black, white, red, brown
Feel the vibration
Come on come on
Feel it feel it
Feel the vibration

Chorus:

Black, white, red, brown
Feel the vibration
Come on come on
Feel it feel it
Feel the vibration

Chorus:

Black, white, red, brown
Feel the vibration
Come on come on
Feel it feel it
Feel the vibration

Chorus:

Black, white, red, brown
Feel the vibration
Come on come on
Feel it feel it
Feel the vibration

Chorus:

Black, white, red, brown
Feel the vibration
Come on come on
Feel it feel it
Feel the vibration

Chorus:

Black, white, red, brown
Feel the vibration
Come on come on
Feel it feel it
Feel the vibration

Chorus:

Black, white, red, brown
Feel the vibration
Come on come on
Feel it feel it
Feel the vibration

Chorus:

Black, white, red, brown
Feel the vibration
Come on come on
Feel it feel it
Feel the vibration

Chorus:

Black, white, red, brown
Feel the vibration
Come on come on
Feel it feel it
Feel the vibration

Chorus:

Black, white, red, brown
Feel the vibration
Come on come on
Feel it feel it
Feel the vibration

Chorus:

Black, white, red, brown
Feel the vibration
Come on come on
Feel it feel it
Feel the vibration

Chorus:

Black, white, red, brown
Feel the vibration
Come on come on
Feel it feel it
Feel the vibration

Chorus:

Black, white, red, brown
Feel the vibration
Come on come on
Feel it feel it
Feel the vibration

Chorus:

Black, white, red, brown
Feel the vibration
Come on come on
Feel it feel it
Feel the vibration

Chorus:

Black, white, red, brown
Feel the vibration
Come on come on
Feel it feel it
Feel the vibration

SULTAN OF SWING sau KING OF CASH?

Băiețul visător care în 1977 păsea impiedcat în luminiile rampei aparține trecutului, la fel și întrebarea pe care și-o punea atunci, dacă un artist adevărat are nevoie și de succes comercial. Mark Knopfler a încheiat de multă vreme pace cu sine și cu propriile conturi bancare.

A treceat 6 ani de când Dire Straits s-au retras de pe scenă, într-un moment în care Knopfler, din năstere anti-star, nu a mai rezistat presiunilor psihiatrice. Vechia poveste: ani de-a rîndul alergi după succes pentru ce, în final, să nu te mai poți elibera de döhurile invocate cu atită ardere! Încercarea lui Knopfler de a-și împărtășii vingerile artistice cu statutul de vedetă se dovedea o luptă zădărnică. „Muzica ar trebui să fie un dialog între artist și public. La ultimul nostru turneu publicul nu ne-a receptionat decât ca personalități consacrate, fără a acorda vreo atenție individualității artistice. Într-o atmosferă numai râmnănească decât să debitez fraze goale ca „Salut, cum vă mer-

ge... și alte inepții de acest gen. Foarte multe, despre comunicarea muzicală, am învățat din colaborarea cu alti soliști”.

„Lectile” de comunicare despre care vorbește Knopfler au fost în fapt un sol de treo: în timp ce el își ajuta colegii (Bob Dylan, Eric Clapton sau Tina Turner) la compozitie, în studiu și pe scenă, acestia îl dădeau în schimb sfaturi despre cum se poate supraviețui ca star, fără a fi marcat dureros de statut. După ce a reușit să-și imbinăzescă demonii, conțorionul muzican se întoarce, în sfârșit, la Dire Straits — și nu oricum: actualul turneu internațional, cu 230 de concerte în 2 ani și cîteva mii de dolari le va aduce încasări de peste 200 milioane de dolari, o sumă uriașă, chiar și în comparație cu performanța Rolling Stones-ilor în „Steel-Wheel Tour”, soldat cu „numai” 80 milioane.

Cindăi transformarea lui Mark Knopfler care, după turneu anterior aproape nu mai volea să audă de Dire Straits. „Multă vreme am fost hotărît

să trag definitiv linie de final — devenisem prea renomati, iar succesul îmi crea o stare de panică. Toti ne spuneau că suntem cea mai bună trupă din lume și credem-nă că e foarte greu de trăit cu un asemenea balast”.

Totusi, de ce neapărat o perioadă de 6 ani?

Knopfler răspunde pragmatic: „Înregistrările, repetițiile și turneul sunt un circuit urias: de fiecare dată durează circa 3 ani, apoi se repetă iar și lucru. Nu cred că ar fi fost suficientă doar 2 săptămâni de vacanță”. În realitate, circul „disc-turneu-disc” nu î-a fost unicul motiv de retragere. După ce fanii și mass-media î-l au declarat zeul chitarării, în albumul său fost vândute în 60 milioane de exemplare, Knopfler a ajuns la o dilemă: să devină sau un super-star ca Madonna și Michael Jackson, sau să rămână fidel credinței sale despre artă? Erau constiente că prima alternativă avea să-i marcheze nu numai viața personală, ci și sănătatea. De ce să îl continuă, de vreme ce intrase deja în analele rock-ului și, în plus, ca solist, compozitor și producător își asigură înștiințatorul cont de 40 de milioane de dolari? Pînă la urmă a găsit cea mai elegantă soluție: în loc să se expuna el însuși idoliștilor apăsațiori, să-și ascunsă în spatele unor colegi la fel de renomati. „Trebuia să mă eliberez. Dar a venit clipa când am realizat că nu-ți poti irosi întreaga viață împlinind doar visele altora. După ce te-ai dăruit bucată cu bucată în fiecare relație, constați că din tine nu a rămas mere lucru”. Greavă trebuie să fi fost pentru Knopfler confruntarea cu altruismul, înînd cont că singur declară: „Mă simt perfect în centrul atenției, iubesc puterea”. În spatele imaginii — de star împotriva voinei — pe care și-a cultivat-o cu multă grija, stă de fapt un artist care cunoscă prea bine prețul talentului său.

„Nu regret experiența dărurilor dezinteresante, dar eu însumi mai am de explorat o infinitate de recunoștință. Pentru următorii 3 ani, în planurile lui Knopfler se află numai Dire Straits. Chiar și familia va ocupa un loc secundar, pentru că nu intenționează să-și ia soția (Lourdes Salamone) și germanii (Joseph și Benjamin) în turneu. „Copiii nu trebuie amuși din mediu care le este familiar și purtat în epizodul călătoril prin lume. El se nevoie de siguranță unui cămin și dacă î-l as luă pe germanii mei în turneu, în cîteva

săptămâni ar fi complet dată peste cap. Bineînțele că reștim dureros despărțirea îndelungată de familie, dar ca muzician n-am întotdeauna în plus, cred că eu am ceva de nomad în mine: atunci cînd mă cuprind dorul de ducă, nimic nu-mi poate sta în cale”. Cînd nu se află în studio sau în turneu, Knopfler își petrece timpul în vila din Londra (7 milioane de dolari), iar vara la reședința din Manhattan (4 milioane de dolari). Dar nu prea mulțumit de „casutelor” sale: „Nu avem încă nici o locuință la țară și am de gînd să rezolv foarte curind problema”. Cu încasările din viitorul turneu va reuși precă să-și împlină dorința. Exceptând amintările detaliile, viața lui Mark Knopfler nu se deosebește de a altora de vîrstă sa:

„Acasă duc o existență banală. Dimineața ridic cîteva greutăți, efort binevenit, mai ales după noapte în care m-am întribat cu tutun și alcool. Cînd lucrez în studio, plec de-acasă în 11 și revin pe la 6 după-amiază. Seara mă uit cu plăcere la emisiunile sportive, în special la fotbal american și dacă mai am putere joc o partidă de biliard sau tenis”.

Despre noile tendințe pop reunoaște că nu stie mai nimic: „Urăsc să ascult muzică pop cînd sunt încasăți. Tonurile nu mă interesează deloc și dacă prind întîmpinător pe ecran o emisiune pop, schimb imediat canalul. Muzica de dans nu-mi place, lucru său oricum de toată lumea, deci înutil de discutat”. Nici pentru MTV, care prin prezentarea de numeroase clipe Dire Straits a contribuit la succesiul trupei. În Statele Unite, Knopfler nu manifestă mai multă simpatie: „Unele piese de-așa rap sunt agradeabile dar în majoritatea lor ce transmite MTV este că tenisul fără plasă. Mă bucur că eu aveam deja 28 de ani când Dire Straits s-a început ascensiunea. N-are cum să însăbinească așez un adolescent în luminiile rampei și umplă palmele cu banii”.

Eu însă interzice crearea starurilor de 18 ani. Indiferent cu cîtă abilitate se mențin aceșii puși în clasamente, pînă la urmă toti cad în noroi”. Spre deosebire de alți monstrușii săraci, Knopfler nu evită cotidianul: „Imi doresc să mă plimb prin Londra sau New York fără să trezesc stenile. Dacă nu am mai avut posibilitate să trăiesc firesc, să intru nestinjenit într-o circulație sau într-o cafenea obișnuită, nu am să mă sătăcă să despre ce să

scriu „Sultans Of Swing” și-a născut într-un mic pub din Londra, iar textul pentru „Money For Nothing” mi-l am înlocuit în minte cînd mi-am cumpărat un televizor la New York”. În timp ce zilele pop ca Madonna sau Eric Clapton își găsesc foarte greu salvarea de asturile mass-mediei (e drept că Madonna le îl provoacă), Knopfler a reușit perfect să-și mențină viața particulară de parte de orice mijloc de informare în masă. Nu prea există fotografii în care să fi fost surprins la lesire, dintr-un bar de noapte, iar la capitolul reportajelor de senzație cu orgii și droguri lipsește chiar cu desavârsire. „Să noi am provocat cîndva valuri. Dar mai sănătăria noastră funcționează astăzi atât de bine încit nu mai au de ce ne atacă. Într-un timp am dobândit acea poziție în care nebunia nu mai poate escalada. Astăzi nu înseamnă că port un certificat de sănătate... De altfel, consider că unele personalități complete îl sunt necesare și lături mai puțin pozitive”. Chiar dacă nu sunt decât zăpezii de altădată, aburii halucinogenei nu î-l au occitat niciodată pe Knopfler: „Dar nu m-am mai simțit de ani de zile de droguri și, oricum, dacă îl incercă astăzi să fumez hasis sau marijana cred că nu mă mai ridică de sub masă”.

Mark Knopfler nu este doar unul dintre cel mai valorosi muzicieni pe care î-l are Anglia ultimelor decenii, dar și unul dintre cei mai tenace. „Nu voi mai atinge niciodată pragul la care să vreau să renunț la muzică și vă asigur să despre Dire Straits se va juca încă multă vreme de-acum încolo”.

Traducere și adaptare M.G.
(MUSIK EXPRESS SOUNDS)

CRONICĂ SENTIMENTALĂ

Tu mai îți minți cînd ne-am vîzut prima oară? Era primăvară, în Revelli, pe strada Arhezii, într-o casă Ghica! Nu îmi prea aveam sânge albastru și pe la ora 3, Mircea Florian și-a luat chitară și a început să cînte, să cînte de toate. Apoi a cîntat și Doru și îl Mircea și abla pe la 6 și cerut să cînte și tu. Erai plăcut, dar nu aveai mare stofă și totuși cîntecale tale contraziceau anunțul săc pe care-l făceai cu modestie: „folk de copii”. Imi aduc aminte de „Cine a furat luna”, de „Balada soldatului fără armă” de „Pădure, pădure” sau poate că nici nu le-ai cîntat atunci, poate că le ștui din „Cintările” cu Florian, Săfăraș, Vladimir și Stănculescu prin cluburi sau prin jardă, la care de multe ori venea și Motu. Sîi mai în minte cînd am venit odată la „Clubul de la ora 7”, cu un grup de „copii” și ai zis că sunt „ai tîi” și că nu știi că vor putea veni la concertul de la Sala Palatului (că le este frică să nu aflu profesorii lor de la Școala de muzică) și fiindcă mi-ai plăcut și ați plăcut membrilor clubului v-am introdus ilegal (neaprobat) în program și fiindcă nu știai cum să cheamă și că sănătății mă-ai făcut naș și v-am spus: „Vărișiblă Q Folk. Sîi, copii! Tăi de atunci sătăcă acum Doru Căplescu, Doru Artemie (viola în Filarmonica din Madrid), Beno Alexandru (violină doi la Filarmonica din München) și Puin Artemie (doar scenograf la Teatrul de Comedie). Apoi, te-am pierdut” și la începutul a-

ziat pe parcurs, de la alături sau din presă și socul-l-am avut atunci cînd, într-o doară, după atîția ani, am vrut să-ți verific numărul de telefon; robotul m-a trimis la un alt număr, care în final m-a condus la „Magnum Spot 23”. Așa te-am redescoperit, grăzită poate prea devreme, trupă cită să stă bine omul de afaceri, decis și concis în postura de director general al unei societăți (SRL), care detine în studiourile ei aparatură de ultimă oră pentru producția Video-TV-Film în valoare de un milion de dolari (da, da... 3).

N-am putut noi ce ne-am putut și-am vorbit, dar prea multi oameni și telefoane invadau fiecare clipă, asa că m-am retras într-un fotoul și te-am admirat cum faceai cîte trei lucruri deodată și mi-a fost parță și milă de tine să am fost și mindru și la urmă-urme, să-ți trebuie! Mihi „Misu” Diaconescu, născut în 12 mai '49 și absolvent la Mihai Viteazu, poet și cîntăreț folk este acum domnul Anghel Mora, poet, regizor și om de afaceri. El, și Mișu (că eu nu pot să-ți spun domnul Mișu), cum termini campania electorală sau poate chiar printre picturi, hai să găsim un grup de tineri talentați, chiar dacă sunt în număr variabil, și să-l-e un clip să între în... ce Europa?... direct în Topul european.

Dacă voi cel tineri credeti în talentul vostru și dacă chiar credeti în cîntecul vostru și dacă chiar atîții muncit la el să sunte bine dat un telefon la nr. 79 63 41 și întrebăti de dl. Mora sau de Mișu...

AUREL GHERGHEL

BOSS-UL...

au trecut încă un an și cînd am văzut pe micul nostru ecran o sigla, ceva ce putea fi „A.M.”, și care facea singură, din cînd în cînd, cîntecul său sănătății. În cîteva luni, 4 săptămâni în total (lugoșlav) și „Imnul Național” pentru CM fotbal — Italia apoi ea a dispărut (arcă odată cu L.) și am aflat despre altice, de premii luate pentru filme de lung metraj: „Reserva la start” (Beijing și Tokyo), „Flori de gheăză” (Moscova) și „Km. 38” (Pălatul de argint, Palermo, '91). Dar pe boala astăzi le-am

Ce s-a întâmplat pînă acum

Discografie DIRE STRAITS

DIRE STRAITS (1978)

De la început lovitură în plin: stimulat de un DJ-ziarist („For Charlie Gillett” scrie pe coperta discului) Dire Straits au pus cu acest album piatra de temelie a unei cariere dovedită exemplară pe tot parcursul ei.

COMMUNIQUE (1979)

A luat naștere pe insulele Bahamas, sub bagheta producătorilor Jerry Wexler și Barry Beckett. Fono-academie germană a fost astăzi înfăntată de acest al doilea album Dire Straits, inclusiv la acordat imediat un premiu. Cu toate acestea, exceptind „Once Upon A Time In The West”, discul nu are nimic remarcabil de oferit. În concluzie: prea mult tulbură și cele mai lucide capete.

MAKING MOVIES (1980)

Conceptua lui Mark Knopfler despre democrație cunoștea pe-sunici unica deviză: Nu, dreptul la replică! O atitudine optică nu putea sănătății consens general, fapt confirmat de plecarea din trupă a chitaristului David — drept urmare „Making Movies” a fost înregistrat fără chitară ritmică, dar cu Roy Bittan (E-Street Band) la claviatură, de fapt Knopfler intenționa oricum să schimbe culoarea instrumentală, ieșind din strîmtul corsură swing.

LOVE OVER GOLD (1982)

De astă dată Dire Straits se prezintă în cvintet. Albumul, a cărui coperie este traversată de un fulger și de nota „Digital Mastering” pentru toti fetisii tehnicii înalte, aduce la start trioul original completat de Hal Lindes (chitară) și Alan Clark (keyboards).

„Sultana Of Swing” devine tehno-crati rock! „Telegraph Road” cea mai lungă piesă a discului (14 minute) este expresia năsăntării lui Knopfler spre artă adeverătă, ideal puțin compatibil cu rock-ul, de fapt.

ALCHEMY (1984)

Aur muzical fabricat de alchimistul Knopfler. După „Love Over Gold”, Dire Straits nu au mai lipsit din patrimoniul nici unul proprietar de instalatii Hi-Fi. Dublul album live „Alchemy” este rezervat în schimb fanilor de hardcore.

BROTHERS IN ARMS (1985)

Constituie punctul culminant al întregii creații Dire Straits de pînă acum. Cu Sting, Brecker Brothers, Tony Levin și mulți alii ca invitați și Guy Fletcher (keyboards) și Terry Williams (tobe) nou-veniti în trupă, „Brothers In Arms” devine etalonul absolut al noul generatii de CD-uri. Chitara argintie sub formă de rachetă cosmică ce ilustrează coperta discului l-a catapultat definitiv pe Knopfler pe orbita succesului.

A.S. Am deschis în numărul anterior o fereastră spre subiecte circumscrise acestui gen, precum aniversarea lui Johnny Răducanu, sexagenar în 1991, evenimentele festivaliere de la Sibiu, Iași, Costiștei, Galați, Brașov, Timișoara, Chișinău, concertele invitatilor de peste hotare în România ca și prezente ale muzicienilor noștri în străinătate... Să încercăm să abordăm alțor capitol de interes ale promovării valorilor jazz-ului...

F.L.L. Vei fi cred, de acord cu mine, că semnificativa contribuție marcată în ultimii doi ani în direcția emancipării jazz-ului ca artă viabilă privește instituirea — oficializată — unor forme de învățămînt superior muzical în aria genului. Grăție beneficielor inițiativelor și eforturilor sustinute ale lui Mircea Tiberian, sprijinit de cadre didactice universitare cu vederi mai largi, neanchiozate, ca Anton Ţuteu, Dan Buciu, s-a născut în toamna anului 1990 — cine ar fi sperat la aşa ceva cu un an înainte? — prima SECTIE DE JAZZ în cadrul unui Conservator din România, este vorba despre Academia de Muzică din București. Peste două cîteva luni, talentati studenți ai acestei secții din Facultatea teoretică, secție pe atunci încă... facultativă, se reunesc în formatia pe care au numit-o „Academic Jazz Group”, prime acreditări valorice: apariție scenice aplaudate la Festivalul „Brașov '90”, la „Gala Tânărilor Interpreți” de la Sf. Gheorghe (primăvara 1991) dar mai ales dobindirea titlului de laureat, unic, la „Concursul debutanilor” găzduit de Festivalul Internațional de Jazz „Sibiu '91”.

A.S. Pentru că în toamna trecută, același neobosit profesor de artă improvizată Mircea Tiberian, împreună cu tine, Florin, profesor de istoria jazz-ului, să accrediteze încă o Secție de Jazz în Facultatea de Arte și Universității particolare „Titu Maiorescu” din Capitală...

F.L.L. Landa de sine — vreau să spun laudă „de sine”...

A.S. ...nu e mai puțin inopportună decât abuzul de modestie!

F.L.L. Bine, atunci și rîndul meu: existențele Secției de jazz au venit în sprijinul insotitelor idei de a preconiza în cadrul proiectării Festival Internațional de jazz „București '92”, un concurs al formaților proveniente din Institute de jazz de peste hotare și firește din Facultățile noastre înainte amintite.

A.S. M-am gîndit că o asemenea confruntare ar face cunoștuțe pe plan internațional realizările de învățămîntul nostru muzical și ar stimula totodată activitatea didactică. Si fiindcă vorbim de învățămînt muzical, consider că adevaratul impact al instruirii în domeniul jazz-ului îl va produce extinderea sa în învățămîntul mediu — cel mai propice în Liceele de Artă.

F.L.L. Un aspect la fel de a-

trăgător pentru fanii de jazz dar și pentru patrimoniu acestui gen în context autohton este creația de teme. Si-n această privință se cuvine să semnalăm o intenție bine venită, de astă dată din partea lui Roland Andrei, organizatorul Festivalului „Danubian Jazz” de la Galați: ediție 1990 și 1991 ale acestui festival au inclus un Concurs de creație pe teme de jazz prin intermediul căruia s-au făcut

me de jazz! Astfel, la Festivalul sibian a fost lansat LP-ul „Fresh Sound” — „Sunet proaspăt” al formației sibilene „Vocal Jazz Quartet”...

A.S. ...De la noi încă o lacrimă pentru acela care a fost incomparabilă animator și promotor, profesor și muzician Nicolae Ionescu din Sibiu, trecut în纪念 în luna august a anului 1991...

F.L.L. O pierdere, într-adevăr, irreplaceabilă! La același Festival sibian a fost preconizată și lansarea albumului „Magic Birds” — „Pasărea măiestriei” al duoc-ului de autori-interpreți Anca Parghel — vocal, Mircea Tiberian — pian, iar în cînd de iarnă, cu prilejul concertului „Jazz Alive” nr. 2 s-a lansat public în Capitală discul „Creaționea” al tandemului „Creative” din Constanța, alcătuit din Harry Tavitan — pian, percuție, Cornelius Stroe — baterie, eufoniu, percuție.

A.S. Astăzi, mijloace de popularizare a valorilor jazz-ului, atunci va trebui să abordăm și comportamentul pe care îl reprezentăm nemijlocit: mass media!

F.L.L. Să-l abordăm! Fără ezitare!

Anul jazz-istic 1991 (II)

Retrospectivă în dialog și... oarece perspectivă

cunoscute compozitii de tinută — și nu mă refer doar la cele premiate de jurul de specialitate.

A.S. Să recunoaștem că printre cei mai profiliți autori sunt de menționat nume pe care le-am mai rostit în dialogul nostru — Johnny Răducanu, Mircea Tiberian, Romeo Cozma din Iași, Marius Popp, saxofonistul Gheorghe Dedeian, Anca Parghel, Mihai Porcsianu din Cluj. Vom nota, de asemenea, cîteva creații inedite ale violonistului George Mănescu din Constanța, prezentate de grupul lui Cornelius Stroe „Cultural Evolution”. Poate că prin intermediul Uniunii Compozitorilor — și căvor reprezentanți s-au aflat în jurul Concursului de creație — să-ar putea sensibiliza Editura Muzicală în sensul editării unui Caiet cu piesele românești cele mai reușite, aceasta și în perspectiva proiectării Festivalului bucurestean de jazz...

F.L.L. În cîteva ordine de idei Roland Andrei a dorit să realizeze un disc al celor de la IV-a ediție a „Danubianului” — intenție care nu s-a concretizat încă. Dar fiindcă am amintit de disc, nu putem trece sub tacere un adevarat record discografic Electrecord constînd în apariția 1991 a unui mai puțin de trei alb-

A.S. Incepe tu cu Radio-ul, fiind... titular.

F.L.L. Fără să-i modeste? O.K — pe programele „România — Actualitate” și „România — Tineret” (care actualmente a revenit cu mijloace tehnice „up to date” la stereofonie), fanii pot audia zilnic jazz, în emisiuni precum „Jazz Forum” (juni seara, ora 23.10 — o revistă radiofonică a genului), „Stereojazz” (mercuri, ora 21.00 — de obicei difuzarea integrală, comentată, a unui disc), „Jazz Lexicon” (sâmbătă, ora 16.00 — prezentarea în serial, în ordine alfabetică, a unor proeminenti nume ale genului pe plan internațional). „Jazz Club” (tot sâmbătă, în stereofonie de la ora 13.20, o emisiune pentru tinerii ascultători).

„Jazz în festival” (duminică, ora 21.00, în stereofonie — titlul se exprimă pe sine); marti, miercuri, joi, duminică — în programul non-stop musical nocturn — rubrică de 30 minute la ora 3.30; o dată pe lună (înfață acum martes, de acum înainte joia), tubitorii genului îl se oferă o noapte radiofonică de jazz de la orele 0.15 la 5 dimineață, sub genericul „Jazz plus jazz”; perioada au mai putut fi audiate emisiunile „Nume ale jazz-ului”

românesc” (joi, ora 15.00 — în stereofonie); de asemenea, săptămânal se difuzează pe programul „Antena Bucureștiilor”, în fiecare marți la ora 16.20 emisiunea „Jazz pe 70.4 MHz”, cred că nu am scăpat nimic, poate cu excepția unor rubrici incluse în alte emisiuni...

A.S. Dacă la Radio stămul desul de bine cu programarea jazz-ului, același lucru se poate spune despre Televiziune — la care mă voi referi nu înainte de a specifica faptul că la televiziunile din alte țări, jazz-ul apare sporadic, în timp ce la noi există spații bine determinate, fie că ele se numesc „Jazz Magazine”, „Jazz Fan” (în primăvara săptămână se lansează în direct la ora 16.20 emisiunea „Jazz Alive” nr. 2 și la ora 21.00 emisiunea „Jazz Alive” nr. 3).

F.L.L. O pierdere, într-adevăr, irreplaceabilă! La același Festival sibian a fost preconizată și lansarea albumului „Magic Birds” — „Pasărea măiestriei” al duoc-ului de autori-interpreți Anca Parghel — vocal, Mircea Tiberian — pian, iar în cînd de iarnă, cu prilejul concertului „Jazz Alive” nr. 2 s-a lansat public în Capitală discul „Creaționea” al tandemului „Creative” din Constanța, alcătuit din Harry Tavitan — pian, percuție, Cornelius Stroe — baterie, eufoniu, percuție.

A.S. Astăzi, mijloace de popularizare a valorilor jazz-ului, atunci va trebui să abordăm și comportamentul pe care îl reprezentăm nemijlocit: mass media!

F.L.L. Să-l abordăm! Fără ezitare!

Johnny Răducanu

Il iubește pe Bach

Johnny Răducanu împlinescă 60 de ani. Unul dintre jazz-mani cu mai puternici ateliuri în tîruri. În 1957, la Saint Louis, am vizitat un celebru muzeu de jazz. Johnny Răducanu a trecut prin ovașul de pe Mississippi în drum spre New Orleans. Jeff Leonard, fenomenul colecționar și custode al muzeului mi-a spus că avem în România un „Black” care cîntă formidabil jazz clasic.

Său putin despre jazz. Din plăcere, nu sunt nici nevoie să susțină că de a urmări fenomenul, atât timp cât nu am vreme pentru a asculta capodoperele lumii muzicale. Nu cred mai multă în marii compozitori care au integrat jazzul în operele lor, încercând să doar un caracter intelectual unui fenomen de sensibilitate și uîndă că latura esențială a „genului” rămîne improvizația.

Pa Johnny Răducanu îl preferă, vînărește și-l îndesc din cel puțin două motive — poate chiar metajazzice.

Il șiua din copilărie. Prin 1947 — 1948 eram elevi ai fostului Institut de artă din Iași. Clasele de pian ale

Elisei Ciolan și de contrabasul lui D. Ionescu erau neînținute. În pauze, Johnny Răducanu ne extazia prin cîntăturistica sa. La 17 — 18 ani era în același timp membru în partida de contrabas a Filarmonicii „Moldova”. Tatăl meu, bătrîn violonist al orchestrei, îl avea prin vecinătate și mi-l cîdea mereu drept exemplu de talent, dăruire, putere de munca, noile de a-si înșinui elemente de teorie muzicală, originalitate în formularul unor opinii artistice, respect pentru muzicienii în vîrstă. (Si de la Al. Gurăbut și L. Burada la G. Pascu și C. Repta, Filarmonica legeană era în acel an o ceteță cu mari muzicienii).

Muzicalitatea lui J. Răducanu mi-a intrat de asemenea prin desăvîrșirea sa. În vînărește lui Johnny — nu am dat seama din acel an — nu curge singe ci muzica.

Au, scăldă, preocupările, predilecțiile ne-au despărțit. Am avut însă întotdeauna cu bucurie la măritile sale succese. Multă dintr-oarece muzicienii din juriu mi-au spus nimic. Johnny Răducanu m-a captivat în totdeauna prin forța și particularitatea prestărilor sale.

Oricind m-am bucurat să fiindu-l zîmbetul, ascultîndu-l îndînd.

Niciodată nu ne-am întîlnit fără să nu-mi sună învîntul desăvîrșirea sa. Johann Sebastian Bach, de la preludiile și fugile din Căvernișul din temperat, la Arta Fuzii. Mi-a cîntat cîntărușul în Insenările de două voce, leea la rîmuri cum n-am avut în cele 20—21 de interviuri ce există în Kardexul Radioului.

J. Răducanu este un jazzman de inaltă clasa pentru că-l iubește și Bach, pentru că are năvăș de Bach.

J. Răducanu împlinescă 60 de ani. Fără să nu-știu că învîntările sale vorbește de Johann Sebastian și că nu văzut jazzul încă n-a cîntat și

E. Giuffre înregistrări 1980: „REMEMBERING JOHN” cu Avery Sharp (bas) și Aaron Scott (tobe); „NEW YORK REUNION” cu Joe Henderson (sax tenor), Al Foster (tobe), Ron Carter (bas); „BLUE ROSSA” cu Claudio Roditi (trompetă, flugelhorn), Avery Sharp (bas), Aaron Scott (tobe), Rafael Cruz (percuție); • Nou disc al lui Al Di Meola: „WORLD SIMFONIA” cu Dino Saluzzi (bassoon), Arto Tuntemäki (percuție), Gumbi Ortiz (conga, percuție), Chris Carrington (chit. clasică); • Înregistrare cu Bill Frisell „IN LINE” cu Arild Andersen (bas); • Disc al lui Chick Corea Electric Band „BENEATH THE MASK” cu: Corea (clape), Eric Marienthal (sax alto și soprano), Frank Gambale (chitară), John Patitucci (bas), Dave Weckl (tobe).

ALEXANDRU SIPA
FLORIAN LUNGU

APARIȚII DISCOGRAFICE

• Casetă de trei LP-ur, ale lui WYNTON MARSALIS (colele trei discuri THICK IN THE SOUTH, UPTOWN RULER și LEVEE LOW MOAR). La realizarea acestor LP-uri MARSALIS se sprijina pe Bob Hurst și Reginald Veal (bas), Jeff Watts și Herlin Riley (tobe) și Todd Williams (sax tenor). Înregistrările sunt disponibile și în varianta C.D. • Nou disc al lui John Lee Hooker intitulat Mr. Lucky cu invitați unul și unul: Albert Collins, Ry Cooder, Robert Cray, John Hammond, Johnnie Johnson, Booker T. Jones, Van Morrison, Keith Richards, Carlos Santana, Johnny Winter. Înregistrările sunt disponibile pe casetă și C.D. • Trei discuri reamintesc activitatea în trio a lui Paul Bley: „The Flooter Syndrome” — înregistrările de la începutul anilor '60 cu Steve Swallow (bas) și Pete La Rocca (tobe); „Life of a Trio, Saturday & Sunday” cu Swallow și Jimmy Giuffre înregistrări 1980; „BEBOP” cu Bob Cranshaw (bas)

• Keith Copeland (tobe) înregistrări 1989; • Trei înregistrări ale lui McCoy Tyner: „REMEMBERING JOHN” cu Avery Sharp (bas) și Aaron Scott (tobe); „NEW YORK REUNION” cu Joe Henderson (sax tenor), Al Foster (tobe), Ron Carter (bas); „BLUE ROSSA” cu Claudio Roditi (trompetă, flugelhorn), Avery Sharp (bas), Aaron Scott (tobe), Rafael Cruz (percuție); • Nou disc al lui Al Di Meola: „WORLD SIMFONIA” cu Dino Saluzzi (bassoon), Arto Tuntemäki (percuție), Gumbi Ortiz (conga, percuție), Chris Carrington (chit. clasică); • Înregistrare cu Bill Frisell „IN LINE” cu Arild Andersen (bas); • Disc al lui Chick Corea Electric Band „BENEATH THE MASK” cu: Corea (clape), Eric Marienthal (sax alto și soprano), Frank Gambale (chitară), John Patitucci (bas), Dave Weckl (tobe).

A.S.

YANNI GAVA

La multi ani!

happy birthday !

1

Merle D. Marshall 1965, Stephanie 1965, Matt Lattanzi 1959, Stuart Whitman 1928, Lisa Marie Presley, Bob Shane (Kingston Trio) 1934, Don Everly 1937, Ray "Dr. Hook" Sawyer (Dr. Hook & The Medicine Show) 1937, Joni Lane (Warren) 1954, Rick James 1952.

2

Farrah Fawcett 1947, Stan Getz 1927, Skip Battin (Byrds) 1934, Graham Nash (Hollies / CSN & E) 1942, Alan McKay (Earth, Wind & Fire) 1948, Hella Von Simmen 1959, Rose Valory 1919, Dan Reed 1963, Alex Mitchell (Circus Of Power) 1959.

3

Alf Klimek (The Other Ones) 1956, Morgan Fairchild 1950, Angie Layne 1965, Michael Rummenege 1964, Laurence Teller 1923 (The Cure) 1959, Tony Marshall 1939, Dave Davies (Kinks) 1947, Melanie (Scherk) 1947, Joey Bishop 1918, Eric Haydock (Hollies) 1943, Dan Chebae 1952.

4

Michael Beck 1919, Alice Cooper 1948, Frank Zander 1942, John Steel (Animals) 1941, Jerry Shirley (Humble Pie) 1952, "Spike" Jonathan Grey (Quireboys) 1956, Conrad Bain 1923, David Brenner 1945, Florence La Rue (5th Dimension) 1944, J.R. Cobb (Atlanta Rhythm Section) 1928, Mara Tanoli 1924.

5

Robby Brown 1963, Charlotte Rampling 1946, David Selby 1941, Alex Harvey 1935, Cory

BOB MARLEY

BOBBY BROWN

FEBRUARIE

Wells (Three Dog Night) 1942, Charles Winfield (Blood, Sweat & Tears) 1943, Al Cooper (Blood, Sweat & Tears / Blues Project) 1944, Bob Marley 1945, Nigel Olsson 1949, Tommy Skeech 1962, Duff "Rose" McKagan (Guns N' Roses) 1965, Brian Travers (UB 40) 1959, Jean Duperon (Century) 1952, Barbara Hershey 1948, Red Buttons 1919, Jason Bieler (Saigon Kick)

6

W. Axl Rose (Guns N' Roses) 1962, Rick Astley 1966, Pierre Brie 1923, Natalie Cole 1950, Bill Bailey 1962, Mike Batt 1950, Mike Farrell 1939, Patrick Macnee 1922, Breitkopff (Die Toten Hosen) 1964, Cătălin Crișan 1958, Mamie Vandoren 1933.

7

CĂTĂLIN CRİŞAN

DIETER BOHLEN

7

David Bryan (Bon Jovi) 1962, Dieter Bohlen 1954, Brian Travers (UB 40) 1959, James Spader 1960, King Curtis 1934.

Jimmy Greenspoon (Three Dog Night) 1918, Steve Forrest (Bronski Beat) 1960, Alan Lancaster (Ex. Status Quo) 1949.

8

James Dean 1931, Nick Nolte 1941, Jochen Schroeder 1954, Günther Sigl (Spider Murphy Gang) 1947, Lannie Johnson 1889, Adolfo De La Parra (Canned Heat) 1946, Ted Turner (Wishbone Ash) 1950, Jack Lemmon 1925, Gary Coleman 1968, Vince Neil (Motley Crue) 1961, Dan Pavelescu 1952.

9

Holly Johnson 1960, Rachel Bolan (Skid Row) 1967, Carole King 1941, Mia Farrow 1945, Peter Szigeti (Warlock) 1965, Brian Bennett (Shadows) 1940.

10

Robert Wagner 1939, Roberta Flack 1940, Maxime Le Forestier 1942, Robert Addie 1960, Don Wilson (Ventures) 1937, Kathleen Beller 1956, Cliff Burton (Ex. Metallica) 1962.

11

Enrico Fanciotti 1924, Ralf Falkenmayer 1963, Richard Tyson, Geng Vincent 1935, Tom Bush 1941, Burt Reynolds 1936.

12

Bernie Paul 1950, Joe Schermia (Three Dog Night) 1945, Chynna Phillips (Wilson Phillips) 1958, Adeva 1961, Josh Brolin 1963, Steve Hackett (Genesis) 1950, Gary Whelan "Gaz" (Happy Mondays) 1966, Hay Manzarek (Doors) 1943, Stanley Knight (Black Oak Arkansas) 1949.

13

Sonia 1971, Liza Minnelli 1946, Freedom Williams 1956, Karoline Kruger 1968, Peter Tork (Monkees) 1944, Ed. Gagliardi (Foreigner) 1952, Peter Hook (New Order) 1956, Tony Butler (Big Country) 1957, Mark Fox (Haircut 100) 1958.

14

Phil Carmen 1953, Molly Ringwald 1958, Niall Ó Sé (U2) 1958, Peter Tork (Monkees) 1944, Ed. Gagliardi (Foreigner) 1952, Peter Hook (New Order) 1956, Tony Butler (Big Country) 1957, Mark Fox (Haircut 100) 1958.

15

Jane Seymour 1951, Brian Holland (Holland-Dozier-Holland) 1941, Mick Avery (Kinks) 1944, Melissa Manchester 1951, Micky Craig (Culture Club) 1960, John Anthony Helliwell

(Supertramp) 1945, Christian Franke 1956, Jake E. Lee (Badlands) 1957, Ali Campbell (U.B. 40) 1969.

16

John McEnroe 1959, Sonny Bono (Sonny & Cher) 1935, Andy Taylor (Duran Duran) 1961.

TRAVOLTA

17

Lou Diamond Phillips 1962, Alan Bates 1943, Bobby Lewis 1933, Eddie Holland (Holland-Dozier-Holland) 1941, Gene Pitney 1941, Melissa Brooke Belland (Voice of The Beehive) 1956, Ben Cramer 1947.

18

Matt Dillon 1964, Michael Nader 1945, John Travolta 1954, Yoko Ono Lennon 1933, Robin Bachman (Bachman-Turner Overdrive) 1953, Gazebo 1960, Dennis De Young (Styx) 1947, Dorina Drăghici 1922.

breakers) 1944, James Slogen 1941, Joey Gold (Love/Hate) 1965.

25

George Harrison (Beatles) 1943, Sean Astin 1971, Stuart Wood (Bay City Rollers) 1957, D.J. Sven 1961, Jim "Darrel" Gilmour (Saga) 1958, Elkie Brooks 1945, Richard Oschanschi 1933, Brian Baker (Junkyard).

26

Vipul Kapoor 1955, Michael Bolton, Hannes Jaenicke 1960, John Andrew Foster 1961, Johnny Cash 1932, Paul Cotton (Poco) 1943, Bob "The Bear" Hite (Canned Heat) 1935, Fats Domino 1928, Jim Crichton (Saga) 1953, Sandy Shaw 1947, Elena Cîrstea 1963.

MICHAEL BOLTON

ELENA CÎRSTEÀ

27

Neal Schon (Ex. Journey, Bad English) 1955, Steve Harley (Cockney — Rebel) 1951, Gillian Gilbert (New Order) 1961, Adrian Smith (Ex Iron Maiden) 1957, Rainhard Fendrich 1955, Paul Humphreys (OMD) 1960, Liz Taylor 1932, John Fahey 1939.

28

Brian Jones (Rolling Stones) 1942, Cynthia Wilson 1959, Jeanne Mas 1958, Douglas M'Fada (Kassav) 1952, Stephanie Beaumon 1947, Marcus Lillington 1942, Cynthia Wilson 1959, (Breath) 1967, Rae Dawn Chong 1961, Sepp Maier 1944, Cindy Wilson (New Order) 1957, Randy Jackson Zebra.

29

10 melodii pentru
**VINERI NOAPTEA
ÎN DIRECT**

La emisiunea din 24 ianuarie s-au difuzat în primă audiție 4 melodii compuse și interpretate de Alexandru Andries, o piesă a grupului Timpuri Noi și una semnată de Angela Ciocâlnă. Prietenul nostru George din Canada ne-a introdus în lumea topurilor „Indie” din Marea Britanie. Romeo Vanica ne-a anunțat că vor fi discuri bune pe plătă, doar să avem răbdare. Liviu Zamora a făcut primul pas din TOP 30 urmând ca pe 31 ianuarie să ascultați secția română și topul rock. Ne-au vizitat fanii revistei și ai emisiunii, Mirela Drăgușin, Corina Vladu, Vali Liță și Gabriel Popescu (cei din urmă sunt Somnambullii din Sinaia). Au trecut 52 de săptămâni de cind am început iar la 1 februarie aniversăm debutul V.N.D. Vă mulțumim tuturor, pentru că fără voi nu ajungeam la această... vîrstă onorabilă! Le mulțumim în mod special celor care au venit pînă la noi (n-a lipsit nici juniorul Marius Boureanu) precum și celor care ne-au trimis frumoase cadouri (Dumitru Angheluș de la Intercontinental).

Si acum o listă pentru 7 februarie, practic o parte din retrospective listelor publicate aici (cealaltă parte va fi audiată chiar în ediția din 31 ianuarie).

1. Don't You Want Me – HUMAN LEAGUE
2. Stop – SAM BROWN
3. World In My Eyes – DEPECHE MODE
4. Could You Be Loved – BOB MARLEY & THE WAILERS
5. (Everything I Do) I Do It For You – BRYAN ADAMS
6. Summertime – JANIS JOPLIN
7. More Than Words – EXTREME
8. Every Breath You Take – POLICE
9. Please Don't Go – TIMMY T
10. Nights In White Satin – MOODY BLUES

Așteptăm noi propunerile pentru rubrica dedicărilor. În scris sau la telefoanele 13.00.01. și 14.30.91.

L.P.M. + A.P.

Somnambullii din Sinaia, CORINA VLADU și MIRELA DRĂGUȘIN

ROMEO VANICA meditează
la soarta discurilor noastre

GEORGE (Canada)

VALERIU STERIAN ȘI COMANIA DE SUNET

Pe 3 februarie grupul va susține două concerte la Sala Sporturilor din Ploiești iar pe 13 va concerta în Timișoara în cadrul de Folieton. Cu această ocazie va avea loc și lansarea discului „Vino, Doamne” (cu nouă prel).

„Serbările zăpezii” – ediția a 15-a

se va desfășura la Izvoru Mureș în zilele de 14–15 februarie în organizarea M.T.S. Departamentul Tineret și C.T.T. Programul artistic va fi susținut de Nicu Alifantis, Doina și Mihaela Paeschi, formația Compact și Holograf precum și grupul satiric Divertis. Vineri seara se va dansa pe gheță de la orele 19.00 iar simbăta pe pîrtie de la 21.00. Nu vor lipsi tradiționalele jocuri și concursuri pe schiuri și săni. Aviația va furniza mari surprize, iar Cristian Topescu și Octavian Vintilă vor transmite în direct de la Albertville pînă la publicul prezent la Serbările. Înscrierile se fac la toate agenturile B.T.T. din țară.

Topuri de tot felul

TOP 30 – ROCK & FOLK

(februarie 1992)

1. Osez Josephine – Alain Bashung, 2. Nevermind – Nirvana, 3. Trompe Le Monde – Pixies, 4. Life 'N' Perspectives... – Urban Dance Squad, 5. Blood Sugar Sex Magik – Red Hot Chili Peppers, 6. Look Mom No Head – The Cramps, 7. Audio Sonic Love Affair – The Dubrovniks, 8. Achting Baby – U2, 9. Doo Dad – Webb Wilder, 10. Whenever We Wanted – John Mellencamp, 11. Blast Culture – FFF, 12. Dans Les Faux Fuits – The Little Rabbits, 13. Qui Sème Le Vent... – MC Solar, 14. Use Your Illusion I & II – Guns N' Roses, 15. Bandwagon-esque – Teenage Fanclub... Întrărî noi – Familie Nombrule – Les Negresses Vertes, Tous Les Hommes – Kent, Lovelies – My Bloody Valentine, Don't Call Me... – Garland Jeffreys, The Mabuses – The Mabuses, Chicken Rhythm – Northernside.

TOP 30
TOP

Locul actual	Ediția trecută	Nr. de prezente	Titlu melodiei	Interpretul
--------------	----------------	-----------------	----------------	-------------

TOP 5 POP - R

1	1	3	Eu și marea	Daniel Iordăchidaie
2	2	2	Un tren de seară	Elena Cîrstea
3	4	5	Steaua sufletului meu	Monica Anghel
4	5	2	Ultima modă	Aurelian Temișan și Sandra Lădoi
5	-	1	Rămi cu bine	Vasile Seicaru

TOP 5 ROCK - R

1	3	3	Spune pe buna	Holograf
2	1	5	Spre care rai?	Celelalte țărini
3	3	3	Muzica	Samrock
4	4	2	Exercițiu	Valeriu Sterian și Compania de sunet
5	2	2	Mi-e teamă de lumea ta	Dida Drăgan

TOP 10 POP - S

1	1	4	Black Or White	Michael Jackson
2	4	3	Good Vibrations	Marky Mark & The Funky Bunch
3	3	2	When A Man Loves A Woman	Michael Bolton
4	6	4	Let's Talk About Sex	Salt'N'Pepper
5	5	5	Cream	Prince and The N.P.G.
6	8	2	Keep Coming Back	Richard Marx
7	10	2	The Saint	Thompson Twins
8	-	1	Way Of The World	Tina Turner
9	7	2	Night Call	Joe Cocker
10	-	1	Blowin' Kisses In The Wind	Paula Abdul

TOP 10 ROCK - S

1	1	3	The Show Must Go On	Queen
2	8	3	No Son Of Mine	Genesis
3	2	3	Don't Cry	Guns N' Roses
4	5	3	The Fly	U2
5	9	2	No More Tears	Ozzy Osbourne
6	6	2	Nothing Else Matters	Metallica
7	3	4	Can't Stop This Thing We Started	Bryan Adams
8	-	1	Prisoners In Paradise	Europe
9	-	1	Heaven's Train	Badlands
10	-	1	Smells Like Teen Spirit	Nirvana

CONCERT EXTRAORDINAR

Teatrul Excelsoar prezintă un spectacol sponsorizat de Partidul Liberal în ziua de vineri 7 februarie de la ora 18.00 în Sala Palatului din București, cu Nicu Alifantis, Mircea Baniciu, Duca Berzzi, Victor Socotea, Compact și Holograf. Prezintă Andrei Partog. Biletele se găsesc la casete Teatrului „C. Tănase” și ale Salii Palatului.

STAVAR

SERVICE AUTO MOTO

UN NOU SERVICE AUTO

deschis în incinta Parcului Sportiv Dinamo execută pentru toate tipurile de autoturisme lucrări de:

- tînchigerie • vopsitorie • mecanică
- terosonări • electricitate • reparări radiatoare • reparări radio-auto.

Informatii la telefon:
79.54.38; 19.19.79.

PRET 15 LEI